

உ
சிவமயம்

வட இலங்கையில்
ஆலயப் பிரவேச இயக்கம்

[ஆங்கிலப் பிரதியின் தமிழ் ஆக்கம்]

Saravanan Jayar

30.4.68

அகில இலங்கைச் சைவ அனுட்டான
பாதுகாப்புச் சபையினால் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

கலியப்தம் 5069

பிலவங்க வருடம் தை மாதம்

1968

உ
சிவமயம்

அகில இலங்கைச் சைவ அனுட்டான பாதுகாப்புச் சபை

போஷகர்கள் :

சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்
பிரம்மஸ்ரீ சு. துரைசுவாமிக் குருக்கள்
பிரம்மஸ்ரீ கு. பாலசுந்தரக் குருக்கள்
திரு. த. குமாரசுவாமிப் புலவர்
திரு. ஞா. சபாபதி தேசிகர்
பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

தலைவர் :

திரு. த. சிவலிங்கம், சமா. நீத.

உபதலைவர்கள் :

திரு. மு. ஞானப்பிரகாசம், B. A., B. SC.
பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A.
திரு. அ. சரவணமுத்து
திரு. மு. பூபாலசிங்கம், சமா. நீத.
திரு. பொ. கந்தையாக் குருக்கள்

காரியதரிசி :

திரு. தி. ஆறுமுகசுவாமி

உப காரியதரிசி :

பிரம்மஸ்ரீ கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்

தனாதிகாரி :

திரு. ஆ. திருஞானசம்பந்தர்

உப தனாதிகாரி :

திரு. இ. சோமசுந்தரம்

[தொடர்ச்சி அட்டை 3 ஆம் பக்கம் பார்க்க]

உ
சிவமயம்

வட இலங்கையில்
ஆலயப் பிரவேச இயக்கம்

[ஆங்கிலப் பிரதியின் தமிழ் ஆக்கம்]

Sivalanaya Iyer
30/4/68

அகில இலங்கைச் சைவ அனுட்டான
பாதுகாப்புச் சபையினால் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

கலியுக வருடம் 5069
பிலவங்க வருடம் மாசி மாதம்

1968

சுன்னாகம், திருமகள் அழுத்தகத்தில், குரும்பசிட்டி, திரு. முத்தையா சபாரத்தினம் அவர்களால் அச்சிடப்பட்டு அகில இலங்கைச் சைவ அனுட்டான பாதுகாப்புச் சபைக்காக அதன் காரியதரிசி திரு. தி. ஆறுமுக சுவாமி அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

முகவுரை

வடஇலங்கையில் பஞ்சமரின் (சிறுபான்மைத் தமிழர்) ஆலயப்பிரவேச இயக்கம் 1966ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிற் சில அரசியல் வாதிகளாலும், கம்மியூனிஸ்ட் கட்சியினராலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வியக்கம் சைவ சமயத்திற்கு இடையூறுகளை விளைவிக்குமென அஞ்சி அது வலுப்படாவண்ணம் எங்கள் சபை வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. ஆனால் சில தினசரிப் பத்திரிகைகள் உள்ளதை உள்ளவாறு கூறுவண்ணம் சில சார்பாருக்குப் பாரபட்சம் காட்டி எங்கள் சபையின் கொள்கைகளையும் முயற்சிகளையும் பிரசுரித்தும், சில உண்மைகளையும் பிரசுரிக்காததன் காரணத்தினாலும் இவ் வியக்கத்திற்குச் சார்பாகவும், பாதகமாகவும் உள்ளன யாவையும் அறிய ஆவலுடையவராய் எங்கள் சபை பல துறைகளிலும் பகிரங்க மேடைகளில் எடுத்துக் கூறியுள்ள கருத்துக்களை அறிந்த சில சைவமக்கள் அவை யாவையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு புத்தகமாக வெளியிட்டு சைவமக்கள் அவற்றின் பிரதிகளைப் பெற்று உண்மைகளை அறியக்கூடிய ஒழுங்குகளைச் செய்ய வேண்டுமெனக் கோரினர். இதன் விளைவாக எங்கள் நிர்வாகசபை, சபைத் தலைவர் திரு. த. சிவலிங்கம் (சமா. நீதி.) அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட அதிபர் தலைமையில் ஆலயப்பிரவேசத்தைப்பற்றி 28-3-1967லும், 10-9-1967லும் நடைபெற்ற இரண்டு மகாநாடுகளில் எடுத்துரைத்த கருத்துக்களைச் சேர்த்து ஒரு புத்தகமாக வெளியிட வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். அவருடைய

சொற்பொழிவுகளை அன்றாடின் உதவியைக் கொண்டு இப் புத்தகத்தில் வெளியிட்டுள்ளோம். இச் சொற்பொழிவுகள் இவ் வியக்கத்தின் சரித்திரத்துடன் மற்றும் பல அம்சங்களையும் விரிவாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. இப் புத்தகம் ஆலயப் பிரவேசத்தைப்பற்றி சிவாகமங்கள், புராணங்கள், இலங்கைச் சட்டங்கள் முதலியவற்றிலுள்ள உண்மைகளைச் சைவமக்கள் அறிந்துகொள்வதற்குத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுவதுடன் பிற சந்ததியாருக்கு ஆலயப்பிரவேச இயக்க வரலாற்றுப் பதிவுப் புத்தகமாகவும் பயன்படும்.

ஆங்கிலப் பிரதியிலிருந்து இச் சொற்பொழிவுகளைத் தமிழாக்கம் செய்து உதவிய சுன்னாகம் திரு. கு. அம்பல வாணர் (முதலாம் அத்தியாயம்) அவர்களுக்கும், தெல்லிப்பழை திரு. சி. நாகலிங்கம் (இரண்டாம் முன்றும் அத்தியாயங்கள்) அவர்களுக்கும், இதைக் குறுகிய காலத்திற் சிறந்த முறையில் அச்சேற்றி வெளியிட்ட திருமகள் அழுத்தகத்தார்க்கும் எங்கள் சபையின் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம்.

தெல்லிப்பழை,
ஜனவரி 1, 1968

தி. ஆறுமுகசுவாமி
காரியதரிசி

சைவ (இந்து) மக்களுக்கு ஓர் அழைப்பு

சைவ (இந்து) மக்கள் தங்கள் சமய விடயங்களைப் பற்றி ஒரே குரலுடன் பேசுவதற்குத் தகுந்த ஒரு மத்திய தாபனம் இல்லாததன் காரணத்தால் சைவசமயத்தின் மாண்பு குன்றி, ஒளி மங்கி, தேய்வுற்று, சைவ உணர்ச்சியற்று வருகின்றது. மேலும் வேத சிவாகமங்கள் மற்றும் சைவ சாத்திரங்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றிற் தேர்ச்சியுள்ளவர்களும் அவற்றின்வழி ஒழுக்குபவருமாகிய சைவப் பெருமக்களுக்கும் அனுட்டான சீலருக்கும் தகுந்த பெரு மதிப்பைக் கொடுத்து சைவத் தலைமைப்பீடங்களைச் சைவ சமூகம் அவர்களுக்குக் கொடுக்காது மேல்நாட்டுக் கல்வியிலும் நாகரீகத்திலும் மேம்பட்டு உத்தியோகத்துறையில் உயர்ந்த பதவியிலுள்ள சைவமக்கள்தான் சைவத் தலைவர்களெனக் கருதிவருகின்றனர். இவ்விபரீதக் கொள்கையினால் உண்மையான சைவானுட்டான சீலர்களின் நற்புத்திகள், ஆழ்ந்த கருத்துக்கள், சைவக்கொள்கைகள் இக்கால சைவ சமூகத்தில் இடம்பெறாது காட்டில்விடும் ஓசையைப் போலாகிவிடுகின்றன.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உருவாக்கப்பெற்ற ஒரு சைவ மதித்தியதாபனம் ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்தில் வேத சிவாகமங்களுக்கு மாறான கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதனால் சைவமக்களின் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டதாகத் தெரிகின்றது.

ஆகையால் சைவசமய உணர்ச்சியுள்ள சைவமக்கள் யாவரும் எமது சமய அனுட்டானம் மேல்நாட்டு

நாகரீகத்தாலும், அரசியற் தந்திரங்களாலும் பாதிக்கப் படாது பாதுகாக்கப்பட்டு முன்னைய உன்னத நிலையை எங்கள் சமயம் பெறுவதற்கு எங்கள் சபை எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளுக்கும், முயற்சிகளுக்கும் வேண்டிய ஆதரவளிக்கும்படி சைவமக்களை மிகவும் மன்றாட்டமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். இந்த நோக்கத்துடன் பின்வரும் பிரேரணைகளைச் செயல்முறையிற் கொண்டுவருவதற்கு எங்கள் சபை இடைவிடா முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது :

- (1) சைவ நூல்களிற் கூறியவாறு குடும்ப அணிந்திராத பிராமணர்களோ அல்லது மற்றும் சைவக் குருமாரோ சைவக் கோவில்களில் அர்ச்சகர்களாகக் கடமையாற்றலாகாது.
- (2) கோவிலின் உட்பிரகாரத்தில் எந்த இடத்திற் தானும் சரி சைவ விவாகச் சடங்குகள் நடைபெறக்கூடாது. அப்பேர்ப்பட்ட சடங்குகள் கோவில் வெளி மண்டபத்தில் நடைபெறலாம்.
- (3) சைவக் கோவில்களில் வேதனம் பெறுது ஒரு சைவத் தொண்டாகக் கடமையாற்றும் பிராமணர் அல்லது சைவ உபாத்திமார்களை உத்தியோகமுறையில் வேற இடங்களுக்கு மாற்றம் செய்வது சைவசமயத்திற்கும் சைவமக்களின் நன்மைக்கும் இடையூறு செய்வதாய் முடியும்.
- (4) அரசாங்க சேவையிலுள்ள சைவ ஊழியர்களின் சமயவழிபாட்டிற்கு வெள்ளிக்கிழமைகளில் காலையில் அல்லது பிற்பகலில் 2 மணித்தியால ஓய்வு கொடுத்தல் வேண்டும்.
- (5) சைவசமயத்தையும், சைவ கலாச்சாரத்தையும், பண்பாட்டையும் சிதைவுருவண்ணம் பாதுகாத்து முன்

னேறச் செய்வதற்கு ஓர் இந்து சர்வகலாசாலை கட்டாயமாகத் தேவை. அப்பேர்ப்பட்ட சர்வகலாசாலையை யாழ்ப்பாணத்தில் தாபிப்பதற்குக் காலஞ் சென்ற சைவமக்களால் ஒதுக்கிவைத்த நிதியுண்டு.

- (6) சைவக் கிராமங்களிற் பசுவதையைத் தடுப்பதற்கு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள எல்லாச் சைவக் கிராமங்களிலும் முதல் நடவடிக்கையாகப் பசு ஊர்வலங்கள் நடத்தல்வேண்டும்.

சைவ மக்களே விழித்திருங்கள். சமய உணர்ச்சி உடையவர்களாய் உங்கள் சமயம் உலகத்தில் மிகத் தொன்மையுடைய சமயம் என்ற பெருமையுடன் வாழுங்கள். எங்கள் சபையில் ஓர் அங்கத்தவராகச் சேர்வதற்கு உடனே தீர்மானஞ் செய்யுங்கள். அங்கத்துவப் பணம் மாசம் ஒன்றிற்கு ரூபா 1/-, வருடம் ஒன்றிற்கு ரூபா 10/-, சீவிய அங்கத்துவப்பணம் ரூபா 100/-. சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் சைவமக்களுக்கும் எக்காலமும் இயன்ற பணி செய்வோமென உறுதிப்படுத்துகின்றோம். இந்தப் புத்தகத்தை விற்றுச் சேர்க்கும் ஒவ்வொரு சதமும் அப்பேர்ப்பட்ட பணியாற்றுவதற்கே செலவிடப்படும்.

த. சிவலிங்கம்
தலைவர்

“விமலஸ்தான்”
சுன்னாகம்,
ஜனவரி 1, 1968.

வட இலங்கையில் ஆலயப் பிரவேச இயக்கம்

அத்தியாயம் 1

யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் 28-3-1967இல்
நடைபெற்ற கூட்டம்

இக்கூட்டத்திற்குத் தலைமைவகித்த யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் ஆரம்பத்தில் என்ன நோக்கத்துடன் கூட்டம் கூட்டியதென்பதையும், இலங்கை யரசினர் இயற்றிய சமுதாய உரிமைகளை மக்கள் பெறுவதற்குத் தடைகள் ஏற்படாவண்ணம் பாதுகாக்கும் சட்டப்படி சிறுபான்மைத் தமிழராகவுள்ளோர் சைவாலயங்களுட் பிரவேசிக்க உரிமை உண்டென்றும், ஆகையாலவர்களை உட்பிரவேசிக்க விடவேண்டுமென்றும், சைவசமயம் பூர்வீகத்தில் தோற்றிய தாய்நாடாகும் இந்தியாவில் இவ்வுரிமை வழங்கப்பட்டுவிட்டாயதென்றும், அம்முறையை நாங்கள் தாமதமின்றிப் பின்பற்ற வேண்டுமென்றும் எடுத்துக்காட்டினர். மேலுமவர் கூறிய தாவது : சட்டமில்லாவிடையையச் சிறுபான்மைத் தமிழருக்கு வழங்குவதாயினும், அவசியமின்றி இச் சமயவிடயத்தில் சட்டரீதியாக அவற்றைப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபடத் தான் விரும்பவில்லையென்றும், எனவே, சைவாலயப் பரிபால

கர்கள் எல்லோரும் ஒருங்குகூடி ஆலோசித்து ஆலயப்பிரவேச நோக்கத்தை நிறைவேற்று வதற்கு ஒருவித சமாதான முடிவுக்கு வருவதே நல்ல யோசனையாகும் என்றுங் கூறினார்.

அவருடைய பேச்சு முடிந்ததும் அடுத்ததாக இலங்கைச் சைவானுட்டான பாதுகாப்புச் சபையின் தலைவரும், அதன் பிரதிநிதியுமாகிய திரு. த. சிவலிங்கம், J. P. அவர்கள் தமது கருத்துக்களைப் பின்வருமாறு தெரிவித்தார்:

தலைவரவர்கட்கும் இங்கு சமூகமளித்துள்ள மற்றைய பெரியோருக்கும் எனது தாழ்மையான வணக்கம்.

தலைவரவர்களது தாய்ப்பாஷை, தமிழ்ப் பாஷையாயில்லாதபடியால் என்னுடைய பேச்சை அவர்கள் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலம் அறியாது நேரே அறிந்தாற்றான் மனதில் நன்கு பதியும் என்ற எண்ணத்துடன் என்னுடைய பேச்சை ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்திப் பின் அதன் சாரத்தை ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களுக்குத் தமிழில் எடுத்துக் கூற உங்கள் சம்மதத்தைக் கோருகின்றேன். (சபையோர் அனுமதித்தனர்.)

பஞ்சமர்

சைவசமய சாத்திரங்களின் விதிப்படி பஞ்சமரெனவும் சண்டாளரெனவும் கூறப்படும் சிறுபான்மைத் தமிழருக்கு ஆலயப்பிரவேசம் முறையா என்பதைப் பற்றிய பிரச்சினை சைவசமயத்தவர்க்காவது அல்லது இலங்கையரசினர்க்காவது புதியதன்று. சிறுபான்மைத் தமிழரை நான் பஞ்சமரென்றே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சண்டாளரென்ற சொல்லை நான் உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. ஏனெனில், அது மனத்தைப் புண்படுத்தக்கூடிய

சொல்லாகப் பாவிக்கப்பட்டுவருகின்றது. தாழ்ந்தசாதித் தமிழர் என்ற சரியான சொற்களை அவர்கள் உபயோகிக்க விரும்பாது மிகவும் பொருத்தமற்றதான சிறுபான்மைத் தமிழர் என்ற சொற்களை மிகவும் பிரயாசையுடன் தேடியெடுத்துள்ளனர். இலங்கையில் அவர்கள் குடிசனத் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பஞ்சமரைச் சிறுபான்மைத் தமிழரென்று குறிப்பிடுவது சிறிதும் பொருத்தமற்றதாகும். ஏனெனில், உள்ளபடியாகக் குடிசனத்தொகையிற் குறைந்தவராக இருக்கும் காரணத்தால் சிறுபான்மைத் தமிழரெனக் குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒரு சாரார் உளரேல், அவர்கள் இலங்கையிலுள்ள சைவப் பிராமணர்களே. இலங்கையில் குடிசனத்தொகையில் மிகக் குறைந்தவராகவும், வாழ்க்கையில் முன்னேறி நலன்களைப் பெறமுடியாத நிலையையுடையவராகவும், பொருளாதாரத்தில் மிக்க பரிதாப நிலையிலுள்ளவருமாக விருக்கின்றவர் பிராமணரே.

சரித்திரம்

இற்றைக்குப் பதினெட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் காலஞ்சென்ற கௌரவ D. S. செனநாயக்கா அவர்கள் இலங்கையின் பிரதமராயிருந்த காலத்தில், சைவாலயங்களில் மிருகபலியிடப்படும் வழக்கத்தைத் தடுப்பதற்கும், பஞ்சமர் ஆலயப்பிரவேசஞ் செய்வதைச் சைவாலய பரிபாலகர்கள் அனுமதிக்கச் செய்வதற்குமாக ஒரு புதிய சட்டத்தை இயற்றும்படி, அப்போது அங்கத்துவம் வகித்த பாராளுமன்றச் சைவப்பிரதிநிதிகளிற் சிலர் கோரினர். காலஞ்சென்ற பிரதமர், இந்தியாவில் சனநாயகத்திற்கு விரோதமாகக் கையாளப்பட்ட முறையைப் பின்பற்றாது, சனநாயக முறைப்படி நல்லாலோசனையுடனும், புத்தியாகவும், இவ்விடயங்களில் பொதுசன அபிப்பிராயம் எத்தன்மையது என்பதை அறிதற் பொருட்டு ஒரு விசாரணைச் சபையை ஏற்படுத்தினார்.

அக்காலத்துப் பாராளுமன்றத்தில் வட்டுக்கோட்டைப் பகுதிப் பிரதிநிதியாகவிருந்த காலஞ்சென்ற திரு. K. கனகரத்தினமவர்களைத் தலைமையாகக் கொண்ட விசாரணைச் சபையொன்று இலங்கையின் பல பாகங்களுக்குச் சென்று பல சைவப் பிரமுகர்களையும், பிராமணக் குருமாரையும், ஆலய பரிபாலகர்களையும் நேரே சந்தித்து விசாரணை செய்து ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டது. இவ்வறிக்கையின் பேராக ஒரு நகல் சட்டம் (Bill) தயாரித்து பாராளுமன்றத்துக்குக் கொண்டு வர முயற்சி செய்யப்பட்டது. அதில் பஞ்சமரின் ஆலயப்பிரவேச உரிமையும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் அந்த நகல் சட்டத்தைப்பற்றிச் சமயச்சார்பாகவும், வேறு சட்டமுறை சார்பாகவும் அபாரமான எதிர்ப்புகள் தோன்றியதும், அம்மசோதா சட்டமாகாது கைவிடப்பட்டது. இந்த மசோதாவை மறுபடி உயிர்ப்பித்துச் சட்டமாக்க மேலேத்தேச நாகரிகத்தில் நெருங்கி ஈடுபட்டோர் சிலரும், உபாயங்களில் வல்ல சில அரசியல்வாதிகளும் இப்போது முயல்வதாக நான் அறிகின்றேன். மேலுமீவ்விடயமாக முன்னர் மிக்க அக்கறையுடன் உழைத்தவராகும் காலஞ்சென்ற திரு. கனகரத்தினம் அவர்கள் இந்தச் சமயசம்பந்தமான விடயத்தில் பொதுசன அபிப்பிராயத்திற்கு மாறாக நின்றமையால், அப்போது அடுத்து நிகழ்ந்த பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் தோல்வியடையவேண்டியதாயிற்று என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமற்றதாக இருக்காது என எண்ணுகின்றேன்.

பஞ்சமரின் ஆலயப்பிரவேச விடயமாக இங்கே குறிப்பிட்ட விசாரணைச் சபையினர் விசாரணை செய்தபோது ஆலயப் பிரவேசத்துக்குப் பாதகமாகவும், சார்பாகவுங்கூறப்பட்ட சாட்சியங்களும், வாய்ப்பிறப்புகளும் மிகவதிகமாகும். ஆலயப்பிரவேசத்தை மிகவும் ஆதரித்துப் பேசி

னோரை ஆராய்ந்துபார்த்தால் அவர்களிற் பெரும்பான்மையினர் சைவசமயத்தைப்பற்றி உண்மையான ஆழ்ந்த அறிவில்லாதவரும், உத்தியோகப் பதவிகளின் காரணமாகத் தாமே சைவத்தலைவர்களாகத் தம்மைக் கருதியுள்ளோரும், தமது சைவக் கலாச்சாரமும், சமயப் பண்பாடும் மேலேத்தேச நாகரீக வெள்ளத்தினுற் சிதைக்கப்பட்டவரும் அல்லது அதில் அமிழ்ந்தப்பெற்றவருமாவார்.

சமாதானமுறையில் ஆலயப்பிரவேசம்

சட்டபூர்வமாக இப்பிரச்சினை நிறைவேறுதிருந்தும், நாட்டில் எவ்வித கலகமும் ஏற்பட்டதில்லை. பின்னர் 1957ஆம் வருடம் சமுதாய உரிமைகள் பெறுவதற்கு மாறாக எதுவித தடைகளும் ஏற்படாது பாதுகாக்கும் சட்டம் அரசினராற் புதிதாக இயற்றப்பட்டது. சட்டமாகியும் அது உடனடியாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த பதவிகளை வகித்தோரும், வேறு ஸ்தாபனத்தலைவர்களும், சமூக சீர்திருத்தாளர்களாய் தமது அதிகாரத்தை உபயோகித்து யாழ்ப்பாண நகரிலும் அதற்கு அண்மையாகவுள்ள சில ஊர்களிலுமுள்ள சில சைவாலயபரிபாகலர்களைச் சமாதானமுறையில் எப்படியோ இணங்கச் செய்து, சில ஆலயங்களைப் பஞ்சமர்க்குத் திறந்துவிடும்படி செய்தனர். அவ்வாலயங்களுட் சில : நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில், வண்ணார்பண்ணை சிவன்கோவில் முதலியன. இச்சம்பவம் எவ்வித கிளர்ச்சிகளும், ஆர்ப்பாட்டமும், வேடிக்கையுமின்றி மிகச் சமாதானமாக நடந்தேறியதாகும். அப்போது எவ்விதமான ஆட்சேபங்கள், பயமுறுத்தல்கள் பலாத்காரச் செயல்கள், உயர்சாதிசைவர்களுக் கெதிராய்ப்பஞ்சமரிடமிருந்து தோன்றியனவன்று. இவ்வாறு புதிதாக ஏற்பட்ட சட்டம் சைவசமய சாத்திரங்களுக்கும், கடவுள் வாக்குகளுக்கும் முற்றுமுமுதாக மாறானதாக விருந்தும், அநேக சைவர்களுக்கு மனப்பிரீதியையும், துயரையும் உண்டுபண்ணியதாயினும் எவராவது இச் செய்கைக்கு

மாருகக் கிளர்ச்சியையாவது, விரோதத்தையாவது கிளப்ப முன்வரவில்லை. உயர்ந்தசாதிச் சைவ மக்களின் பொறுமையும், பெருந்தன்மையும் வியப்புக்குரியதாகும் என்பது இதி லிருந்து தெளிவாகின்றது.

ஆலயப்பிரவேச இயக்க ஆரம்பம்

இப்படியாகச் சில ஆலயங்களுக்குள்ளே புகுந்து வணங்கும் உரிமையைப் பெற்ற பஞ்சமர், தாம் வட இலங்கையிலுள்ள எல்லாச் சைவாலயங்களிலும் புகுந்து வணங்கவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்து ஆரவாரங் கொள்ளவில்லை. பின்னர், 1966ஆம் வருடத்துப் பிற்பகுதியிற் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், கம்யூனிஸ்ட்கட்சி முதலியவைகளைச் சேர்ந்த பஞ்சமரின் தலைவர்கள் சிலர், தமிழரசுக்கட்சியினரதும் வேறுசில கிறீஸ்த சமயத் தலைவர்களதும் ஆதரவைப் பெற்று யாழ்ப்பாணத்திற் கூட்டங்கள் கூடிப் பலாத்காரமுறையில் வட இலங்கையிலுள்ள சைவக் கோயில்களுக்குட் செல்ல முடிவு செய்தனர். இதுநோக்கமாக முதலாவதாய் பிரசித்திபெற்ற மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமிகோவில் முன்றிலிற் சத்தியாகிரகம் செய்வதாகவும் தீர்மானித்தனர். இவ்வியக்கத்தின் நோக்கத்தை நன்கு ஊன்றி ஆராய்ந்தால் அது அரசியல் முதன்மைகளைக் கருதியுள்ளதேயன்றிச் சமய நன்மையைக் கருதியுள்ளதாகத் தோன்றவில்லை. அரசியற் குழப்பக் காரர்கள் தங்கள் சுயநலநோக்கங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டே, இதை ஆரம்பித்துள்ளனர். இவர்களின் அடிப்படை நோக்கங்களை அறியாத பஞ்சமர்களை ஆயுதமாக உபயோகித்துத் தமது எண்ணங்களைப் பூர்த்திசெய்ய முயல்கின்றாரென்றே கூறவேண்டும். எப்படியெனில், தென்னிலங்கை மக்களிடத்திற் தோன்றிய சமயவிழிப்புக்குப் பின்னர், அங்கு ஆரவாரத்தோடு நடித்து வந்த கம்மியூனிஸ்டுகளும், தி. மு. க. கட்சியினரும் தங்கள்

சம்பிரதாயங்கள் அங்கு பலிக்காததைக் கண்டு வட இலங்கை ஆலயப்பிரவேசப் பிரச்சினையில் தாமும் ஈடுபட்டு மக்கட்கிடையிற் கலகங்களையும், பிரிவினைகளையும் உண்டாக்கித் தமது ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்துதற்கு இதுவே தகுந்த சமயமென்று எண்ணி முன்வந்திருக்கின்றனர். இவர்களது ஒவ்வாத பிரசாரங்களாலும், அடாத செயல்களாலும் ஈற்றில் நாட்டின்கண்ணே கலகங்களும் பிரிவினைகளும் ஏற்படக்கூடும். இப்படியான சிறிதும் முறையில்லாத அடாத செயல்களாற்றான் இவர்களது அரசியற் கட்சிகள் இறந்தொழியாது நிலைபெற்று வருகின்றன. தமிழராக உள்ளோரை ஈடேற்றவென்று கங்கணங்கட்டிச் சிலம்படித்து எல்லாத்துறைகளிலும் தோல்வியடைந்த தமிழரசுக்கட்சியினர், இந்த ஆலயப் பிரவேசத்துறையிலாவது வெற்றிபெற்று பெலன்குன்றி நிற்கும் தமது கட்சியை உறுதிப்படுத்தலாமென்ற எண்ணத்துடன் இதிலீடுபட்டுள்ளனர். கிறீஸ்த சமயத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் சிலர், ஆங்கிலேயர் இலங்கையை விட்டகன்றதும், இலங்கைத் தேசமக்களுக்கு அந்நிய சமயமாகிய தங்கள் சமயம், பௌத்தர்களதும் இந்துக்களதும் விழிப்போடு கூடிய புனருத்தாரண சமய உணர்ச்சிவேகத்தில் மாண்டுமயங்கித் தேய்ந்துபோமோ என்னும் அச்சத்தால், இந்தப் புதிய இயக்கத்தை வலுப்படுத்தின் சைவசமயத்தின் மூலவேர் அழிந்து போமென்று எண்ணி இவ்வியக்கத்திற்கு ஆதரவளிக்கின்றனர்.

அகில இலங்கை ஆலய தர்மகர்த்தாக்கள் சபை,
அகில இலங்கை சைவ அனுட்டான பாதுகாப்புச் சபை

இந்தக் குழப்படியான கோலங்களைக் கண்டதும் சைவாலயங்களின் பரிபாலகர்கள் “அகில இலங்கைச் சைவாலய பரிபாலன சபை” என்ற நாமத்துடன் ஒரு சபையைப் புதிதாக அமைத்து, இந்த ஒவ்வாத இயக்கங்கள்

வலுவடைந்து நாட்டில் தீமைகளை இழைக்க முன்னர் அவைகளை ஆரம்பத்திற்றானே தடுத்துவிடும்படி அரசினர்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்துள்ளார். அன்றியும் இந்த இயக்கங்களால் சமுதாய அமைப்புகள், ஒழுங்குகள் என்பன பெரிதும் பாதிக்கப்பெற்று இதுவரையிற் சமாதானமாகவும், அமைதியாகவும் மாற்றமடைந்து வந்த மக்களின் சமூக முன்னேற்றமுந் தடைப்பட ஏதுவாகுமென்றும் எடுத்துக்காட்டினார். இச் சூழ்நிலையில் இவ் வியக்கத்தி னைப் பெரிய தீமைவந்து சேருமோ வென்று சைவப் பெருமக்கள் அஞ்சித் தமது சமயத்தைக் காக்கும்பொருட்டு ஒருங்குகூடி “ அகில இலங்கை சைவானுட்டான பாதுகாப்புச்சபை”யை உருவாக்கி யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல விடங்களுக்குச் சென்று கூட்டங்கள் கூட்டி சைவசமய விடயமாக உண்மைகளை மக்களுக்கு, பெரும்பாலும் சிறுவர்களுக்கு, எடுத்து விளக்கிவருவதுடன் கம்மியூனிஸ்ட் கட்சியினரின் ஒவ்வாத கொள்கைகளையும், நாச வேலைகளையும் யாவரும் அறியும்படி பிரசாரஞ் செய்தும் வருகின்றனர்.

மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் நற்புத்தியைப் பஞ்சமர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை

மேலும் அரசாங்கத் தலைவராகிய நீங்கள் இவ்விடயமாகப் பஞ்சமர்களின் தலைவர்களுடனும், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமிகோவில் ஆதினகர்த்தருடனும், மேலும் சில தர்மகர்த்தாக்களுடனும் நன்கு கலந்தாலோசித்து இவ்விடயத்தைச் சமாதானமுறையில் முடிவுசெய்ய முன்வந்தது புத்தியுள்ளதும, மெச்சத்தக்கதுமான செய்கையாகும். அதற்காக நாங்கள் உங்களுக்குத் துதிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இதன் விளைவாக யாழ்ப்பாணத்திற் பலபாகங்களிலும் பிரசாரக் கூட்டங்கள் வைத்து சைவமக்களின் மனநிலையை மாற்றி இவ்வியக்கத்தில் வெற்றிபெறுவதற்கு

அதுவே தகுந்த வழியெனக்கண்டு காரியாதிகாரிகளை இப்படிப்பட்ட பிரசாரக் கூட்டங்கள் வைக்கும்படி பணித்துள்ளதாக நாங்கள் அறிந்தோம். ஆனால், பஞ்சமர்கள் இவ்வாலோசனையை ஏற்காது சமூகக்குறைபாடு சட்டத்தின்கீழ் ஆலயப்பிரவேசத்திற்கு உடன் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அமைதியின்றி நெருக்கியதின் காரணத்தாற்றான் இவ்வாலோசனைக் கூட்டம் நடத்தவேண்டியதாயிற்று.

பஞ்சமர்க்கிடையே சமூகக் குறைபாடுகள்

இதுவரையில் நான் ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்தின் வரலாற்றினைத் தொடக்கத்திலிருந்து சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளேன். சைவாலயங்களுக்குள் பஞ்சமரை ஏன் புகுதற்கு விடக்கூடாது என்பதற்குக் காரணமாகக் கூறப்படும் சமயசம்பந்தமான கருத்துக்களை நான் எடுத்துக்காட்ட முன்னரும், இப்போது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படவிருக்கும் சட்டம் தத்துவமில்லாதிருப்பதென்பதையும் விளங்கவைக்க முன்னரும், நான் ஒரு விடயத்தைப் பற்றி யறிய விரும்புகின்றேன். இந்த இயக்கத்தின் நோக்கம் சமுதாய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகவா, அல்லது சமயபக்தியை விருத்திசெய்வதற்காகவா என்பதை அறிய விரும்புகின்றேன். (எவரும் மறுமொழி கூறவில்லை.) சரி, இது சமூக அடிப்படையுடையதாய் உயர்சாதி ஆண்களுடனும், பெண்களுடனும் கோவில்களிற் பஞ்சமர் தோளோடு தோளுரோஞ்சி நின்று சமூக உயர்வைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காயின், பஞ்சம ரென்போர்களுக்கு கிடையிலேயே சாதிவித்தியாசங்கள், சாதிக்கலகங்கள் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்படுவதை முற்றாக நீக்கிக்கொண்டு, இந்த இயக்கத்தை அவர்கள் ஆரம்பிக்க முயலவேண்டுமென்று நான் கம்மியூனிஸ்ட் கட்சியினர், தமிழரசுக்கட்சியினர், கிறீஸ்த தலைவர்கள் என்போர்க்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகின்றேன். பஞ்சமரில் ஒரு சாதியினர் தங்களுக்க

குரிய ஆலயங்களுக்குள் வேறொரு சாதியினரைப் புகவிட மாட்டார்களென்று அறிகின்றேன். இவர்களுக்கிடையில் கலப்பு விவாகமோ, சமபோசனமோ நடைபெறுவதில்லை. இற்றைக்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னதாகத் தையிட்டி என்னுங் கிராமத்திற் பள்ள வகுப்பினர்க்குச் சொந்தமான கிணற்றில் தண்ணீரள்ளியதற்காக ஒரு சக்கிலியன் பாடாக அடிக்கப்பட்டனன் என்பதை யாவரும் அறிவர். இதுவிடயமாக மல்லாகம் நீதிமன்றத்திற் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு வழக்கும் விசாரணைக்கிருக்கின்றது. பஞ்சமர், முதலாவதாகத் தங்களுக்கிடையிலுள்ள வித்தியாசங்களையும், சாதிக்கொடுமைகளையும் நீக்கி ஒரு சமூகமாக வாழ முயலவேண்டும். அவர்களிடத்திற் பிறவியின் காரணமாக உயர்வு, தாழ்வு உயர்சாதியினர்க்கிடையிலுள்ளதிலும் பார்க்க மிகவும் கொடூரமாக இருக்கும்வரைக்கும் உயர்சாதியினருடன் கோவில்களிற் சம உரிமைகளைப் பெற ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்வது தகாது.

கிறீஸ்த ஆலயங்களிற் சாதீவேற்றுமைகள்

சாதிவித்தியாசங்கள் புத்தர்கள் கிறீஸ்தவர்கள் என்போர்களுக்கிடையிலும் இன்றும் நிலைபெற்றுவருவதைக் கண்ணூரக் காண்கின்றோம். யாழ்ப்பாணத்தின்கண்ணுள்ள சில கிராமங்களில் பஞ்சமர் வகுப்பினைச் சேர்ந்த கிறீஸ்தவர்கள் உயர்ந்த சாதிக் கிறீஸ்தவர்களுக்குச் சொந்தமான கோவில்களில் உட்புக இடமளிக்கப்படுவதில்லை; வேறு சில கிறீஸ்த ஆலயங்களில் பஞ்சமர்க்கிறீஸ்தவருக்கு வேறாக ஆசனங்களுண்டு.

பஞ்சமர்கள் தங்கள் வழிபாட்டிற்குக் கோவில்கள் அமைத்துள்ளார்கள்

சமயவழிபாட்டினடிப்படையில் இவ்வியக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோவெனில், பஞ்சமரென்போர் தமக்கெனப் பிரத்தியேகமான சொந்த ஆலயங்களை வைத்திருக்கின்

றனர். ஆகையால் அவர்கள் முற்று முழுதாகச் சமய ஈடேற்றத்திற்காக ஆலயப்பிரவேசத்தை நாடிநிற்கின்றன ரென்பதை நம்பமுடியாது. அவர்கள் சனத்தொகை பெருக்கமடைந்து, வழிபாட்டிற்குப் போதிய ஆலயங்கள் இல்லாதிருப்பின், புத்த சமய விருத்தியின் பொருட்டுப் பணத்தை அள்ளியிறைக்கும் இலங்கைத் தேசியவரசினர் தேவையான நாட்டுப் புறங்களிற் புதிதாகச் சைவாலயங் களை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். குடிசனத்தொகை பன்மடங்காக அதிகரித்துள்ளதன் பேராக எமது சைவாலயங்களிற் பிரதானமாக விசேட திருவிழாக் காலங்களில் வழிபாடு செய்வோர் நின்று வழிபடுவதற்குப் போதிய இடமில்லாதிருக்கின்றது.

இந்தியாவில் ஆலயப்பிரவேசம்

இக்கூட்ட ஆரம்பத்திற் தலைவரவர்கள் இந்தியாவிலுள்ள சைவாலயங்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டதை ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக் கூறி னார்கள். இந்தியாவில் ஆலயங்கள் திறந்துவிடப்பட்டது பற்றி இலங்கை மக்கள் கொண்ட அபிப்பிராயமும், எண்ண மும் எவ்வளவு தப்பானதென்று எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இதனால் எனக்கு ஓர் சந்தர்ப்பங் கிடைத்ததுபற்றி நான் மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். இந்தியாவில் அரசியல் நன்மைக ளைப் பெறுதற்காக சமய அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பலிகொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்ததென்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். இந்தியா ஒரு பெரிய நாடு. அங்கு பெருந்தொகையான பஞ்சமர்கள் வாழ்கின் றனர். கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைகளை முற்றாகக் கைக்கொண்ட ருஷியா, சீனா ஆகிய இரு நாடுகளும் இந்தியாவின் வடக் கெல்லையிலுள்ளன. மேலும் அந்நாட்டினர் இந்தியாவி லுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைத் தம்வசப்படுத்தி இந்தியா வைத் தாக்குவதற்கு என்றுங் காலத்தை எதிர்பார்த்து

கிற்கின்றனர். இச் சூழ்நிலையில் இப்போது இந்திய அரசாங்கத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றுள்ள காங்கிரஸ் கட்சியினர் இந்தக் கம்மியூனிசம் தலைப்பட்டுள்ள நாடுகளுக்கு அஞ்சிப் பஞ்சமராகும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கி அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தி எல்லாச் சாதியினரதும் ஐக்கியத்தை நிலைநாட்ட முன்வந்தனர். இப்படிச் செய்தமையால் இந்துசமயம் அடையக்கூடிய பெருந்தீமையை அவர்கள் பெரிதாகப் பொருட்படுத்தவில்லை. இந்திய மக்களுக்குள் பிரிவினை ஏற்படாது ஒற்றுமை நிலைபெறுவதைப் பெரிதாக மதித்தனர். இதை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடிக்க ஏற்ற தலைவராக மகாத்மா காந்தியடிகளும், அவருடன் சமவுரிமைக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தொழுகும் ஜவகர்லால் நேருவும் இந்தியாவில் இருந்தனர். மகாத்மா காந்தியடிகளோ செயல்முறையிற் தீண்டாமையை முற்றாக ஒழித்தவராவர். எல்லோரும் சமவுரிமையைப் பெற்று வாழவேண்டுமென்ற பிடிவாதமான கொள்கையுடையவர். இத்துடன் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தலைவராகிய திரு. அம் பெத்கார் என்பவர் தாழ்த்தப்பட்டவராகும் பஞ்சமர்களுக்குச் சமவுரிமை அளிக்கப்படாவிடின் தாமும் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் புத்தசமயத்தைத் தழுவப் போவதாகப் பயமுறுத்தி வந்தனர். மேலுமிந்த அம்பெத்கார் அவர்களே இந்தியாவின் புதிய அரசியலமைப்புத் திட்டம் வரையும் பொறுப்பினராகவு மிருந்தனர். இவற்றின் காரணமாகச் சாதிக் குறைபாடு நீக்கம் அரசியலமைப்புத் திட்டத்தில் யாதாமொரு வில்லங்கமுமின்றி இடம் பெற்றது. அதன்பின் இவற்றை நிறைவேற்றவேண்டிய சட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இவ்விடயங்கள் காரணமாக இந்தியாவிலுள்ள அநேக பிரதானமான பெரிய சைவாலயங்கள் ஆரவாரத்துடன் பஞ்சம ரென்போர்க்குத் திறந்துவிடப்பட்டதாக அறிந்துள்ளோம். ஆனால் நாட்டுப்புறங்களில் எத்தனையோ சைவாலயங்களில் இச்சட்டம் பயனடைந்த பாடில்லை. இதிலிருந்து நாமறியக் கூடியது யாதெனில்,

இந்திய அரசினர் இதுவிடயமாகச் சனநாயக முறையை அனுசரித்துச் சட்டத்தை இயற்றவில்லை என்பதே. இந்தப் பிரதான விடயத்தில், அதுவும் சமயசம்பந்தமான பிரச்சினை யில், அரசினர் இந்துக்களாகும் பொது மக்களின் அபிப் பிராயத்தை நாடியறியக் கருதவில்லை. சட்டத்தைச் செயற்படுத்த முயன்றபொழுதுதான் இந்து மக்கள் திகைத்தனர். ஆனால் இலங்கையிலே இந்தியாவிற் போன்ற பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. இலங்கையிலுள்ள மிகச் சிறிய கட்சியினராகும் கம்மியூனிஸ்ற் வாதிகள், தாம் புற நாடுகளிலிருந்து பெறும் உதவிகள், சகாயங்களுக்குக் கைம்மாறாக ஏதோ பெரிய அரசியற் கொந்தளிப்புக்களை உண்டாக்குவதாகக் காட்டி நிற்கின்றனர்.

வேதமும் சிவாகமமும்

இந்த ஆலயப் பிரவேச இயக்கத்திற்கு மாறாக நாம் நிற்பதற்குரிய காரணங்கள் பரம்பொருளாகும் சிவபெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட சைவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட பிரமாணங்களே. அச்சமயசாஸ்திரங்களின் உண்மைகளை ஐயந்திரிபற எடுத்து விளக்கின் அதிக நேரம் வேண்டும். இங்குள்ள ஒவ்வொரு சைவனும், பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளும், ஐயப்பாடின்றி அவ்வுண்மைகளை ஏற்றுக் கொள்வார்களென எண்ணி அவற்றை விரித்துக்கூறுவதில் நேரத்தைச் செலவழிக்க விரும்பவில்லை. சைவாலயங்களெல்லாம் சிவாகமப்படியே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஆலயத்தில் நடக்குங் கிரியைகளும் மற்றைய ஒழுங்குகளுஞ் சிவாகமவிதிப்படியே நடப்பனவாகும். சிவாலய வழிபாட்டினை எடுத்துரைக்கும் உத்தரகாரணமென்னும் ஆகமத்தில் சைவமக்களுக்கிடையிலுள்ளதாகும் நான்கு வருணத்தவரும் (பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்) ஆலயத்தில் எந்தெந்த மண்டபங்களில் நின்று வணங்க வேண்டுமென்பது எடுத்துரைக்க

கப்படுகின்றது. பிராமணர்தானும் மூன்று பிரிவாக வகுக்கப்பட்டு எவ்வெவ்விடங்களில் அவர்கள் நின்று வழிபடலாமெனக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. பூசை செய்யுந் தகுதி வாய்ந்த பிராமணரே ஆதிமூலத்துக்குட் சென்று பூசை, அபிடேகம் முதலியன செய்யும் உரிமையுடையர். வேதமோதும் பிராமணர் மூன்றாவது மண்டபத்துடன் நிற்கவேண்டியவர். ஆலயத்துக்குள் பஞ்சமர் என்போர் அறிந்தோ, அறியாமலோ உள் நுழைந்தால் எவ்வித பிராயச்சித்தங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்று சுப்பிரபேத ஆகமம் கூறுகின்றது. இதிலிருந்து அறியக்கிடப்பது யாதெனில், பஞ்சமர் என்போர் பிரதமவாயிலுக் கப்பால் (இராஜ கோபுரம்) உள் நுழைவதற்கு அதிகாரமில்லாதவர்கள் என்பதே. சூத்திரர்தானும் பிராமணர்களுக்கு மாத்திரம் உரிய மண்டபங்களுக்குள் நுழையப் பிரமாணமில்லை. மேலும் அவர்கள் அங்கு செல்லவேண்டும் என்று நாடுவதில்லை. இப்பிரமாணங்களை மீறுவதென்பது ஆகமவிதிகளை மீறுவதே யாகும். அப்போது நாட்டில் கம்மியூனிஸம் நிலைப்படுத்த உதவிபுரிவதேயாகும். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி, தீண்டாமை ஒழிக்கப்படமுன்னர், கேரள நாட்டில் (திருவாங்கூரில்) முதன்முதலாக அங்குள்ள ஆலயங்கள் அத்தேசத்துச் சுதேச மன்னரால் பஞ்சமர்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டனவாகும். இன்று அங்கே கம்யூனிஸமே தலைவிரித்தாடுகின்றது. அம்மாகாண அரசியலும் இன்று கம்யூனிஸர் கட்சியின் கையிலேயேயுள்ளது. சென்னை மாகாணமும் (தமிழ்நாடு) இன்று அந்த வழியிற்றான் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது.

ஆகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கும் விதிகள், ஒழுங்குகள் என்பனவற்றைக் கைக்கொள்ள மறுப்பவர்கள் உண்மையான சைவராக விருக்கமாட்டார்கள். அப்படியாக வாழ்பவர் சைவாகமவிதிப்படி கட்டப்பெற்று, சைவாகமப்படி

பூசை, விழாக்கள் நடத்தப்படும் ஆலயங்களுக்குள் புகுதற்கு உரிமையுடையவரல்லர்.

சட்டம்

இனி, இந்த விடயத்திற்குத் தொடர்பாயுள்ள சட்டங்களைப்பற்றிப் பேச முயல்கின்றேன். சமூகக் குறைபாடுகள் ஏற்படாவண்ணம் 1957 இல் வந்த 21ஆம் இலக்கச் சட்டம் ஒரு நிறைவற்ற சட்டமாகும். அதனைப் பயன்படும் படி அனுசரணைக்குக் கொண்டுவருவதென்பது அசாத்தியமான விடயம். இதுவிடயமாக இந்தியாவில் இயற்றப்பட்ட சட்டமோ அப்போதுள்ள தடைகளை “நீக்க” எழுந்ததாகும். ஆனால் இலங்கையில் இயற்றப்பட்ட சட்டமோ தடைகள் ஏற்படாவண்ணம் “தடுப்பதற்காக” உள்ள சட்டம். ஆகையால் இது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த காலத்திலுள்ள தடைகளை நீக்க முயலவில்லை. ஆனால், தடைகள் ஏற்படாவண்ணம் தடுக்கவே அமைக்கப்பட்டமையினால் புதிய தடைகளையே கருதுகின்றது. இச்சட்டத்தின் 3ஆம் பிரிவில் (b) என்னும் பகுதியிலுள்ள “have” என்னுஞ் சொல்லும் மேற்காட்டியபடி கருத்துக்கொள்ள இடமளிக்கின்றது. எனது வியாக்கியானத்தையிட்டுத் தலைவரவர்கள் சிரிப்பதைக் காண்கின்றேன். (இல்லை, புன்சிரிப்புக் கொள்ளுகின்றேன்.) ஒருவேளை சட்ட நிபுணர்களாகிய திருவாளர் சிவசிதம்பரம் அவர்கள், மற்றும் அவரைப்போன்ற சட்டநிபுணர்கள் முன்னிலையில் எம்மைப் போன்றவர் சட்டங்களுக்கு அர்த்தங் கூறுதல் ஓர் அவமதிப்பான செய்கையெனக் கருதுகின்றார் போலும். நான் கூறுவதற்கு ஆதாரமில்லாமற் கூறவில்லை. சங்காணையில் ஆலயப்பிரவேசங் காரணமாக 1960ஆம் வருடம் நிகழ்ந்த வழக்கொன்றில் தீர்ப்பளித்த உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர் கௌரவ T. S. பேர்னாண்டோ அவர்கள் கூறிய

அபிப்பிராயமும் இதற்கு ஆதாரமாகும். கோவிலதிகாரி கொண்டுவந்த இந்த வழக்கினை விளங்கிய மேற்படி நீதியரசர் தாம் அளித்த தீர்ப்பிற் கூறியதாவது : “ 1957ஆம் வருடத்தில் 21ஆம் இலக்கங்கொண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் 2ஆம் 3ஆம் பிரிவுகள் எச்சமயத்தினர்க்கும் ஆலயங்களுக்குள் பிரவேசித்தல், பிரசன்னமாயிருத்தல், வழிபடுதல் முதலியவற்றில் சட்டம் அமுலுக்கு வரமுன்னர் அனுபவிக்காத உரிமைகளைக் கொடுக்க வில்லை”.

(இதைக் கேட்டதும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிலர் கலந்து ஆலோசித்துவிட்டு, சாவகச்சேரிப் பகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகும் திரு. நவரத்தினமவர்கள் எழுந்து அச் சட்டம் விரைவில் ஏற்ற முறையிற் திருத்தப் படுமென்று தெரிவித்தனர்). எனது பேச்சுக்குள் நுழைந்து இதை எடுத்துக் கூறியதற்கு உங்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். ஏனெனில், திருத்தியமைப்பதைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றதும், இலங்கை அரசியல் அமைப்புத்திட்ட விதியின் 29ஆம் பிரிவு எனது ஞாபகத்திற்கு வந்துள்ளது. இல்லாவிட்டால் அதை நான் இன்று மறந்திருக்கக்கூடும். அதன்படி ஒரு சமயத்தைக் கைக்கொள்ளும் பொது மக்களது அபிப்பிராயத்தை அல்லது சம்மதத்தை நன்கு பெறாது, அரசாங்கம் சமயவிடயமாக எவ்வித சட்டமும் இயற்ற முடியாது. இப்போது இச்சட்டத்தின் 29ஆம் பிரிவின் 1ஆம் 2ஆம் உட்பிரிவுகளை நான் வாசிக்கின்றேன் :

29. (1) இச்சட்டத்திற் சொல்லப்பட்ட ஏற்பாடுகளின்படி நாட்டில் சமாதானம், ஒழுங்குகள், நல்ல ஆட்சிமுறைகள் என்பனவற்றை நிலைப்படுத்தச் சட்டமியற்று வதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு உரிமையுண்டு.

- (2) அப்பேர்ப்பட்ட சட்டங்களுள் எவையேனும் எச்சமயத்தினதும் அனுட்டான சுதந்திரத்தைத் தடை செய்யவோ அல்லது கட்டுப்படுத்தவோ கூடாது.

எனவே, பாராளுமன்றம் எங்கள் சமய அனுட்டான சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய எந்தச் சட்டத்தையும் இயற்ற முடியாது. அதாவது, கோவில்களைச் சைவமக்கள் ஆகமவிதிப்படி நடத்தும் சமய சுதந்திரத்தை மீறி பஞ்சமரையும் ஆலயத்தள் அனுமதித்து வழிபாடு செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிடும் பொழுது, அது ஒரு சர்வாதிகாரச் செயலாகி எங்களை அடிமைப்படுத்தும் நிலையில் எங்கள் சமய வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

சாதி

சாதிவிடயமாக நான் சிலவார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். அது மனிதனாற் சிருட்டிக்கப்பட்டதன்று. தொன்றுதொட்டுச் சரித்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலந் தொடங்கி இருந்து வருகின்றது. எங்கள் சமயகுரவர்கள், அடியார்கள்கூடச் சாதிவிடயத்தில் ஆகமவிதிப்படி ஒழுகியுள்ளார்கள் என்பதை எங்கள் புராணங்கள் மூலம் அறிகின்றோம். ஆகையாற் சாதாரண மக்களாகும் நாம், கடவுளின் கட்டளைகளுக்கு மாறாக நடந்து பெரிய பாவத்தைச் செய்து அப்பேர்ப்பட்ட செய்கைக்குரிய தண்டனைக் காளாகின்றோம். மறுபிறப்பின் உண்மை, கன்மம் என்பவற்றில் நம்பிக்கையுடையவராகும் புத்தர்களும், இந்துக்களும், உலகிலுள்ள மக்கள்யாவரும் சாதிவகுப்புப் பேதங்களின்றி ஒரே சமூகத்தினராக வாழலாம் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஒருவர் பிறக்குஞ் சாதி அவர் செய்த கர்மத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு நிகழ்வது. அதாவது, சாதி முற்பிறப்பிற் செய்த பாவ

புண்ணியங்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. இப்பிறப்பில் நாம் நினைத்தவாறு மாற்ற இயலாது. எங்கள் சமய சாத்திரங்களாகும் சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம் என்னும் நூல்கள் இதைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. பிராமணர் அணியும் பரிசுத்தமான உபவீதத்தை (பூணூல்) நான் அணிந்தாற்போல், நான் பிராமணனாய் மாறிவிட வியலாது. மக்களுக்கிடையிலுள்ள சாதிக் கொடுமைகள் பெரும்பாலும் மனிதனின் பொருளாதார நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டுள்ளன. பொருளாதார நிலையில் முன்னேற்றங்கள் தோன்றி நிலைபெற்று நிற்கும் இக்காலத்திற் சாதிக் கொடுமைகள் அறவே ஒழியவேண்டும். வட இலங்கையில் அப்பேர்ப்பட்ட கொடுமைகள் முற்றாகவே நீங்கிவிட்டன என்பதை உங்களுக்குப் பெருமையுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் எடுத்துக் கூறுகின்றேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் வட இலங்கையிற் தமது கட்சியை வலுப்படுத்துவதற்காகவும், அதிகாரத்தை நிலைநாட்டற்பொருட்டுத் தீண்டாமையின் சாயலோடே சண்டைசெய்கின்றனர். தங்கள் எண்ணங்களை நிறைவேற்றற்பொருட்டுப் போலியான மாயத் தோற்றங்களைச் சிருட்டிக்கின்றனர்.

தென்இலங்கையிற் சாதிக்கொடுமைகள்

தென்இலங்கையிற் சாதிக்கொடுமைகள், பலாத்காரத்தோடு கூடிய சாதிவித்தியாசப் பூசல்கள் அதிகமாக வுண்டு. தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக இடைவிடாது வட இலங்கைக்கு யாத்திரைசெய்யும் சிங்களச் சகோதரர்கள் முதலில் தாம் வசிக்கும் பிரதேசங்களில் உள்ள சாதி ஊழல்களை நீக்கிக்கொண்டு வட இலங்கைக்குச் சாதியொழிப்புத் தொண்டுபுரியப் போகவேண்டும். அண்மையிற் கடுகணுவைப் பகுதியில் நிகழ்ந்த சாதிச் சச்சரவின் பேராக ரெடியார் என்னும் தாழ்ந்த சாதி மக்

களினது அநேக வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. மக்களுக்கிடையில் பிரிவினையை உண்டாக்கி ஆளும் அரசியல் வினையாட்டுகள், எய்தவனைத் திருப்பித் தாக்கும் ஈட்டிபோல், ஒரு காலத்தில் இதில் ஈடுபவர்கள் வருந்தக் கூடியதாய் அவர்களுக்கே துன்பத்தை விளைவிக்கலாம்.

இயக்கம் சமாதானமுறையிற் பெற்ற வெற்றி

இதுவரையில் யாழ்ப்பாணத்திற் கிட்டத்தட்ட இருபது சைவாலயங்களின் பரிபாலகர்கள் தமது ஆலயங்களைப் பஞ்சமர்க்குத் திறந்துவிட்டுள்ளனர். இது அரசாங்க அதிகாரபூர்வமாகச் சட்டத்தை அமுல்நடத்திய காரணமாக நிகழ்ந்த சம்பவமன்று; அல்லது பஞ்சமர்களின் பயங்கரத்தோடுகூடிய பயமுறுத்தல்களுக்கு அஞ்சி நிகழ்ந்ததுவுமன்று. ஆனால் இவையாவும் சில சைவத் தலைவர்கள் சமாதானமுறையிற் பரிபாலகர்களைத் தங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கச் செய்தமையின் விளைவேயாகும். இம் முறையைக் கையாண்டுவரின் படிப்படியாக இப்பிரச்சினை விரும்பிய நற்பேற்றினை ஈற்றிலடைவது நிச்சயம். எனவே இவ்விடயம் நல்லமுறையில் முடிவு செய்யப்படுதற்கு முதலாவதாக நல்லிணக்கமும் சமாதானமும் மக்கட்கிடையில் நிலவச்செய்ய வேண்டும். ஆகையால் மாகாணத் தலைவராகிய தாங்கள் பஞ்சமர்களையும் அவர்கள் சகபாடிகளையும் பலாத்காரத்தோடு கூடிய எத்தனங்களைச் செய்யாதிருக்கும்படி எச்சரிக்கைப் படுத்தும்படி மிகவுந் தாழ்மையுடன் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். பகிரங்க மேடைகளிலும், பொறுப்பற்ற பத்திரிகைகளை, இடமாகக்கொண்டும், உயர்ந்த சாதியினரைப் பஞ்சமர்களின் தலைவர்கள், நீதி நியாயமின்றி அவதூறுகக் கண்டிப்பதை நிறுத்தும்படியுஞ் செய்யவேண்டும். அவர்களின் எழுத்துக்களிலிருந்தே அவர்களது உள்ளத்தின் நிலை தெரிகின்றது. இவ்வாறு சமாதானமாக வாழ்ந்து தூயமுறையில் விடயங்களைப் பிழைவழிச் செல்லாது

கையாண்டுவரின் காலத்தெய்வம் இதுவரையில் உயர் சாதியினருக்கு விளைவித்த மனப்புண்ணை மாற்றி இவ் ஆலயப்பிரவேசப் பிரச்சினையை எவ்வித கலகமுமின்றி விரைவில் நல்ல முடிவுக்குக் கொண்டுவரவியலும்.

உத்தேசித்துள்ள சட்டத்திருத்தம்

சமூகக் குறைபாட்டுத் தடைச்சட்டம் விரைவில் திருத்தப்படப்போவதாக இங்கு இன்று சமூகமளித்துள்ள பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளுடைய பேச்சுக்களி லிருந்து அறிகின்றேன். மாகாணத் தலைவராகிய தங்களை இப் பாராளுமன்றத்தினரின் உபாயவலையிற் சிக்கிக்கொள் ளாது புத்தியான முறையில் நடந்துகொள்ளுமாறு மிகவும் மன்றூட்டமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனெனில், ஒரு கிறீஸ்தவ மாகாண அதிபர் சிபார்சுசெய்யப் புத்த அரசாங்கத்தினர் சட்டமியற்றிச் சைவசமயத்தை ஸ்ரீலங்காவில் அழித்தார்களென்ற வரலாறு இலங்கைத் தாயின் சரித்திரத்தில் இடம்பெறுதிருக்கவேண்டும்.

சமூகச் சீர்திருத்தங்கள்

கடைசியாக நான் கூற விரும்புவது — அகில இலங்கைச் சைவானுட்டான பாதுகாப்புச்சபையின் தலைவர் என்றமுறையில் — சமயசாத்திரங்களின் உறுதிப் பாடான ஆதாரத்துடன், பஞ்சமரின் ஆலயப்பிரவேச எத்தனத்தை நான் விசுவாசமாக எதிர்த்தபோதிலும், காலத்துக்கேற்ற சமுதாய சீர்திருத்தங்களை விரும்பி ஏற்காத முற்போக்கான கொள்கைகளற்றவ னென்று என்னை பிழையாக விளங்கிவிடவேண்டாம். மனித ராகப் பிறந்தவர், சமுதாயத்தில் எந்தச்சாதியிற் பிறந் தாலும் காரணமில்லை, சம உரிமைகளைப்பெற்றுச் சுதந் திரமாக வாழவேண்டும் என்ற கொள்கையை உடைய வன் யான். ஆனால் படிப்படியாகச் சமுதாய வாழ்வில்

ஏற்படும் சீர்திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் என்பன எங்கள் சமயசாத்திரங்களின் அடிப்படைக் கொள்கையாம் வரம்புகளுக்குள் அமையப் பெற்றனவாயிருத்தல் வேண்டும். நான் பகிரங்கமேடைப் பேச்சாளனென்ற அளவிலுள்ளவனல்லன். வாயினால் நான் எடுத்துரைப்பதை எனது வாழ்க்கையில் செயல்முறையில் கையாளும் இயல்புடையவன். நான் சமாதான நீதவான் (J. P.) என்ற முறையில் கடமையை ஆற்றுங்கால் பஞ்சமர் உட்பட பல்வேறு சாதியினரையும் எனது இல்லத்திற்கு எவ்வித வித்தியாசமுமின்றி வரவேற்று விலையுயர்ந்த கதிரைகளில் உட்காரவைத்துக் கலந்துபேசி, அவர் வந்த காரியத்தை முடித்துவைப்பது எனது வழக்கமாகும். ஆனால் பஞ்சமரின் உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் முதலைக் கண்ணீர் வடித்துப் பரிதாபங் காட்டுவதாகப் பாசாங்கு செய்கின்ற சில தலைவர்களோ பஞ்சமரைத் தமது வீட்டு வீருந்தையில் அல்லது வீட்டுக்கு வெளியேயுள்ள தலை வாசலில், வாங்குகளில் அமரவைத்து வந்த விடயத்தை முடித்து அனுப்பும் வழக்கம் உள்ளவர்கள்.

இற்றைக்கு ஐம்பது வருடங்கட்குமுன்னர் வாழ்ந்த பஞ்சமர்களிலும் பார்க்க இன்று வாழும் பஞ்சமர் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்து, எவ்வளவோ சுதந்திரங்களையும் சம உரிமைகளையும் பெற்று வாழ்வதைக்காண நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகின்றேன். ஆனால் ஒருவரின் சொந்த இல்லத்துக்குள்ளோ அல்லது பிரத்தியேகமான பகுதியினரால் தமக்குச் சொந்தமாக அமைத்துப் பரிபாலித்துவரும் சைவாலயங்களுள்ளோ, பஞ்சமர் அனுமதிக்கப்படாதிருக்கலாம். இச் செய்கைகள் ஒரு தனி மனிதனின் அல்லது ஒரு குழுவினரின் தனிப்பட்ட உரிமையில் தங்கியிருப்பன என்பதை நாம் உணரவேண்டும். பஞ்சமரிடத்து இப்போது வறுமையே இல்லை.

எல்லா மக்களும் சமமாய் வாழலாம். ஆனால் சகோதர உரிமைபெற்று வாழவேண்டுமென்பதை நான் அங்கீகரிப்பதிற்கில்லை. அதாவது கலப்புமணம், சமபோசனமாகிய வற்றால் உண்டாகும் சகோதரத்துவத்தைத்தான் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். ஏனெனில் அப்படிச் சகோதரத்துவம் பாராட்டி வாழ்வதாயின் சமயத்தோடு நெருங்கி ஈடுபட்டுள்ள எங்கள் சமுதாய அமைப்பு உருக்குலைந்து பரிதாபநிலையையடைவவேண்டிவரும். மேலும் இருஷிகளாலும், மெய்ஞ்ஞானிகளாலும் நிதானித்து வகுக்கப்பட்ட எங்கள் சமுதாய அமைப்பு, சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. சமுதாய அடிப்படைக் கொள்கைகளில் திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் ஏற்படின் தமிழரின் விசேட இலக்கணங்களும், கலாச்சாரமும், பண்பாடும் குன்றிப் பின்னர், நாங்கள் பூர்வீகந்தொடக்கமாகப் பெற்றிருந்த பெருமையும் மதிப்பும் மங்கி மடியவேண்டியதுதான். அத்துடன் வெவ்வேறு வகுப்பினரின் இரத்தத்திற் தங்கியிருக்கும் உயரிய பாரம்பரிய பண்பாடுகளும், இலட்சியங்களும் அழிந்தொழிந்துவிடும். ஈற்றில் தமிழினத்தின் சிறப்புங் குன்றி கம்மியூனிஸம் நமது நாட்டில் வேருன்ற இடங் கொடுப்பதாகவே முடியும்.

மகாத்மாகாந்தியடிகள் 1920 ஆம் ஆண்டு பெப்புருவரி மாதம் 20 ஆம் திகதியிலுள்ள 'யங் இந்தியா' என்ற பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளார்: — “கலப்பு மணமும் கலந்து விருந்துண்ணலும் மக்களுக்கிடையில் சுதேச சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் வேண்டுமென்ற கொள்கை மேலைத்தேசத்தவரிடமிருந்து கடனாகப் பெற்ற மூடநம்பிக்கையாகும்”. இதுவரையும் பொறுமையுடன் எனது பேச்சைக்கேட்டதற்கு எல்லோருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

முடிவுரை

இதன்பின்னர், செனேற்றர் S. நடராசா அவர்களும் வேறுசில பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், சைவாலய பரிபாலர்கள் சிலரும் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைக் கூறினர். பருத்தித்துறைப் பகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திருவாளர் துரைரத்தினம் அவர்கள் நாங்கள் இன்று மூன்று மணித்தியாலங்களளவிற் செலவழித்தும் எங்கள் பிரச்சினை தீர்ப்பதற்கு ஒரு வழியைக் காணவில்லையே என்றனர். அதற்கு மறுமொழியாக திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் வழிபடுவோரது அல்லது குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு எல்லைக்குள் இருக்கும் சைவ மக்களது வாக்குகளின்படி பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதுதான் ஜனநாயக முறைக்கேற்ற தீர்ப்பாகும் என்றனர். ஆனால் இது சைவ அனுட்டான சபை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வழியல்ல என்பதையும் தெரிவித்தனர். மேலும் சமூகமளித்திருந்த பாராளுமன்ற அங்கத்தினர், இப்படி வாக்குரிமைமூலம் அபிப்பிராயம் அறிந்து ஆலயப்பிரவேசத்தை நடத்தும் ஒழுங்கைக் கைக்கொள்ளவில்லை. காரணம் நாட்டில் வசிப்போரில் நூற்றிற்கு எழுபத்தைந்துபேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் பஞ்சமரின் ஆலயப்பிரவேசத்தை முற்றாக எதிர்ப்பவர்களாயிருப்பதுதான்.

பின்னர் மாகாணத்தலைவர் தமது அழைப்புக்கு இணங்கி அன்று சமூகமளித்து ஆலோசனை கூறினோர்க்கு நன்றி கூறும்போது, இந்தப் பிரச்சினையைச் சைவாலயங்களின் பரிபாலகர்கள் மறுபடியும் இன்னுமொருமுறை ஒன்று சேர்ந்து கூடி நன்கு ஆலோசித்து ஒருவிதமான சமாதான முடிவுக்கு வரவேண்டியது மிக்க அவசியம் என்றும் எடுத்துக்காட்டினர். அத்துடன் கூட்டம் முடிவடைந்தது.

அத்தியாயம் 2

பங்குனி (மார்க்சு) மாதத்திற்கும் புரட்டாதி (செப்ரம்பர்)
மாதத்திற்கும் இடையில் நடைபெற்றவை.

1967ஆம் ஆண்டு மார்க்சுமாதம் 28ஆம் திகதியில் நடைபெற்ற கூட்டத்திற்குப்பின் அகிலஇலங்கை இந்துமா மன்றம் இவ்விடயத்தில் ஈடுபட்டுக் கோவில் முகாமைக் காரரைச் சமாதானமுறையில் மனம் திரும்பச்செய்து ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்தில் வெற்றிகாண்பதற்கு முயற்சித்தது. மூன்று கோயில்களில் மாத்திரம் அவர்களின் முயற்சி நற்பலனளித்தது.

செல்வச்சந்நதி ஆலயப்பிரவேச வழக்கில் பருத்தித் துறை நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கும்வரையும் பஞ்சமரினதும், அவர்களது ஆதரவாளர்களினதும் முயற்சிகள் சோர்வடைந்துவிட்டன. அந்த வழக்கில் ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்காவண்ணம் ஒரு பஞ்சமரைத் தடுத்த இரு அர்ச்சகர்கள், சமூகக் குறைபாடு தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றவாளிகளெனக் காணப்பட்டு, அவர்களுக்குத் தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன. இத்தீர்ப்பை ஆட்சேபித்து உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அர்ச்சகர்கள் மனுச்செய்துள்ளனர்.

இத்தீர்ப்பு அந்த இயக்கத்திற்கு உற்சாகமளித்தது. இதன்பின்னர் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டின் பலபகுதிகளிலும் சைவாலயங்களுக்குள் பலவந்தமாகப் புகுவதற்கு, நன்றாக ஆக்கவேலை செய்யப்பட்ட முறையில் பஞ்சமர் எத்தனித்தார்கள். இதன்பெறுபேராக சில கிராமங்களில் சாதிப்பூசல்களும், கலவரங்களும் நிகழ்ந்து, வெடிகுண்டுகளினாலும் துப்பாக்கிப்பிரயோகத்தினாலும் அநேகம்பேர்கள் காயப்பட்டனர்; ஓர் மரணமும் சம்பவித்தது. அநேக ஆலயங்கள் நாளாந்த பூசைகளும் மற்றுஞ் சமயக்கிரியைகளும் இன்றி மூடப்பட்டன. இதனால் நாட்டில் அமைதியற்ற நிலை ஏற்பட்டது.

தமிழரசுக் கட்சியினரும் கம்யூனிஸ்டர் கட்சியினரும் சைவமக்களால் வையப்பட்டனர். சைவர்கள் தங்கள் ஆலயங்களில் அமைதியாகத் தொழுகையைச் செய்ய இயலாமலிருந்தனர். இக்குழப்பங்களில் பஞ்சமர்களே கொந்தளிப்புக்காரராக ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்து மக்களைத் துன்புறுத்தினர். பஞ்சமர்களினால் ஆலயங்களில் எந்நேரமும் குழப்பங்கள் ஏற்படக்கூடுமென்று இன்னும் மக்கள் பயத்துடனிருக்கின்றனர். இவ்விடயத்தில் பஞ்சமருக்கு கம்யூனிஸ்டர் கட்சியினரின் பணஉதவி கிடைப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது.

இந்தக் கூட்டத்திற் சமூகக் குறைபாடு தடுப்புச் சட்டத்தின் 2ஆம் 3ஆம் பிரிவுகளைப்பற்றி நீதியரசர் T. S. பேர்னாண்டோ அவர்கள் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் புதுச்சட்ட அறிக்கைகள் (N. L. R. vol. LXIX. பகுதி 18இல்) வெளிவந்தன. அவற்றின்படி தடுப்புச்சட்டம் அமுலுக்குவந்த காலத்தில் எம்மதத்தினரும் ஆலயப் பிரவேசம், உள்நிற்றல், வழிபடுதல் முதலிய உரிமைகளில் முன் அனுபவிக்காத உரிமைகளைச் சட்டம் கொடுக்கவில்லை என்பதேயாகும். இது பஞ்சமரினதும், அன்னவரின் ஆலயப்பிரவேசத் துரந்தரர்களினதும் உற்சாகத்தைத் தணிவுசெய்தது. பஞ்சமர் தங்களது தவறான செயல்களையும் அவற்றின் காரணமாக பொருளாதாரவகையில் அவர்களைப் பாதித்த பெறுபேறுகளையும் உணரத் தொடங்கினர். இதுவுமன்றி சமூகமுன்னேற்றம் பாதிக்கப்பட்டு பழையநிலைக்கு வந்துவிட்டதே யென்றும், சாதிக் குரோதமும் அதிகரிக்கலாயிற்றே என்றும் வியாகுலமடைந்தனர். சமூகக்குறைபாட்டுத் தடுப்புச் சட்டத்தின்படி வழக்குகள் தொடர்வதற்குப் பொலிசாரும் செய்வதென்னவெனத் தெரியாது திகைத்தனர். இவற்றின் காரணமாக 1967ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 10ஆந் திகதி கச்சேரியில் யாழ் அரசாங்க அதிபரால், இரண்டாவது கூட்டத்தைக் கூட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

அத்தியாயம் 3

1967 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர்மீ
10 ஆம் திகதி கூடிய கூட்டம்

அரசாங்க அதிபர்

மார்ச்சு மாதம் நடைபெற்ற கூட்டத்திற்குப்பின் ஆலயப் பிரவேச இயக்கத்தில் உண்டாய தேர்ச்சியைக் கவனிப்பதற்கும், தேர்ச்சியை இன்னும் துரிதப்படுத்துவதற்கும் வழிவகைகளை வகுப்பதற்கும், யாழ் மாவட்டம் முற்றாக ஆலயப்பிரவேசத்தை உண்மையாக நிலைநாட்டுவதற்குமாகவே இக் கூட்டம் கூடப்பட்டதென்று, தலைமைவகித்த அரசாங்க அதிபர் தெரிவித்தனர். சட்டமீறுதற் சம்பவங்கள் எதுவும் அறிவிக்கப்பட்டபோது, பொலிஸார் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்தன ரென்றும், இந்தப்பிரச்சினை யாழ்ப்பாண மக்களைத்தான் பாதித்துள்ள தென்றும், நல்லெண்ணம், நல்லறிவு மூலமாகவே இப்பிரச்சினைக்கு உரிய முடிவைக்கண்டு, உதாசினத்தன்மையோடு திருப்தி கரமாய்த் தீர்த்துவைப்பது அவர்களுடைய பொறுப்பே யாகுமென்றும் அவர் மேலுங் கூறினார். தீவுப்பற்றுகளிலொன்றும், குடாநாட்டில் மூன்றுமாக நான்குகோயில்கள் தாழ்ந்தகுலத்தவர்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டனவென்றுங் கூறினார். ஆனால் அச்சவேலியிலும், சங்கானையிலும், கொடிகாமத்திலும் அவலமான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தனவென்றும், அங்கே இலங்கையின் மறுபகுதிகளிலிருக்கும் சில அரசியல் கட்சியினரினால்தான் தொல்லைகள் கொந்தளிப்புற்றன என்றும் கூறினார். இதுவரையில் வெற்றி பெற்ற செயல்கள் யாவும் இயக்கத்தின் முழு அனுகூலத்திற்கும் அறிகுறியாயுள்ளனவென்றும் கூறினார். இந்த விடயத்தில் சபையினரது எண்ணங்களைத் தெரிவிக்கும் படி வேண்டினார்.

டாக்டர் T. நல்லநாதன்

யாழ்ப்பாணம் சட்டநாதர் சிவன்கோவில் தர்மகர்த்தாவாகிய டாக்டர் T. நல்லநாதன் ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்தையிட்டு ஆதரவளித்துப் பேசுகையில் வேதங்களும், ஆகமங்களும் சிவபெருமானால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டனவென்றும், ஆனால் அவற்றில் மாற்றங்களை உண்டாக்க விரும்பிய சிலரால் சிவாகமங்களில் சில மாற்றங்கள் அடைந்தனவென்றும், அதற்காதாரமாக ஒரு புராணச்சரித்திரத்தை எடுத்துக்கூறியும், இறைவனால் ஆகமங்கள் வெளிவந்தன என்ற உண்மையைக்கொண்டு, சைவாலயங்களுக்குள் பஞ்சமரீன் பிரவேசத்திற்கு மாறாக ஆகமங்களிலுள்ள கருத்துக்களையும் நாங்கள் உண்மையென ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்றும், இந்துக்கோயில்களுக்குள் பிரவேசஞ்செய்யும் பஞ்சமரீன் உரிமையை மறுக்கக்கூடாதென்றும், நாங்களவர்களை ஆலயங்களுக்குள் விடாதுபோனால், அப்படிப்பட்ட மறுப்புடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் நரகலோகத்திற் சேர்வார்களென்றுங் கூறினார். சைவாலயங்களில் கர்ப்பக் கிரகங்களைப் பிராமணர்கள் சுத்தமாக வைத்திருப்பதில்லையென்றும், கொழும்புச் சிவன்கோவிலொன்றில் கர்ப்பக் கிரகத்தை அழுக்குப்படுத்துகின்ற வெளவால்களின் எச்சம் அங்கு பிரதிட்டைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு அபிடேகப் பொருளாகின்றதென்றும், பிராமணராகும் அர்ச்சகர்களால் ஆலயத்தில் உள்ள கர்ப்பக்கிரகம் அசுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறபொழுது, அப்படிப்பட்ட ஆலயங்களுக்குள் தாழ்ந்த குலத்தவர்களின் பிரவேசம், அவ்வகை ஆலயங்களில் அசூசியை உண்டாக்குமென்று யார்தான் துணிவாகச் சொல்லமுடியுமென்றுங் கூறி, முடிவில் சைவர்கள் தாழ்ந்த குலத்தவரை இந்து ஆலயங்களுக்குள் புகவிடாமற் தடுப்பதால் பெரும் பாவிகளாவார்களென்றும் சொன்னார். சைவாலயங்

களுக்குள் அவர்களை அனுமதிக்க சைவமக்கள் மனம் கொள்ளும்படி வேண்டினார்.

திரு. த. சிவலிங்கம், சமாதான நீதவான்
தலைவரவர்களே, பெருமக்களே,

சென்ற மார்ச்சு மாதத்தில் இங்கே நிகழ்ந்த கூட்டத்தில் ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்திற்கு எதிராக முதற் பேச்சாளராக நான் இருந்தேன். இன்று இக்கூட்டத்தில் யானேதுவும் பேசுவதில்லை யென்னும் எண்ணத்துடன் இங்கு வந்தேன். ஏனெனில் ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு முன்னணித்தலைமையை நான் பெற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் எங்கள் சமயத்தைத் தாக்கி டாக்டர் நல்லநாதனவர்களாற் சொல்லப்பட்ட சில குறிப்புகள் எம்மைக் காந்தம்போல இந்த மேடைக்கு இழுத்துவிட்டன.

டாக்டர் நல்லநாதனுடைய குறிப்புகள்

இன்று இங்குள்ள விவாதங்களில் ஒரு தகுதி வாய்ந்த சைவப்பெரியாராகிய டாக்டர் நல்லநாதனவர்கள் பங்கு பற்றுவதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். நித்த முஞ் சிவபூசை செய்கின்ற சில சைவமக்களில் ஒருவராகவுள்ள அவருக்கு மரியாதை செலுத்தி நன்கு மதிக்கின்றேன். ஆதலால் அவ்வகையான சைவப்பெரியார் ஒருவரின் மனதைப் புண்படுத்தத்தக்க எவற்றையும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை.

வேத சிவாகமங்கள் சிவபெருமானால் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்டனவென்ற மறுப்பிற்கு இடமற்ற உண்மையை தைரியமாய் இன்று இங்கே கூறியதற்காக அவருக்குச் சைவர்களாகிய நாம் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கின்றோம். சைவசமயம் உலகத்தில் மிகமிகப் புராதன சமயமென்றும், கோடிக்கணக்கான வருடங்க

ளாக உள்ளதென்றும், அதனுற்பத்தி ஒவ்வொரு கற்ப
காலத்திலிருந்து தொடங்குகிறதென்றும், அளவில்லாத
கற்பகாலங்கள் கழிந்து விட்டனவென்றும் கூறினார்.
ஆனால் பரந்த நோக்கமுடைய சைவர்களெனக் கருதப்
படுபவர்கள் சிலர், இவ்வுண்மைகளை நிராகரித்து சில
சமூக மாறுதல்களுக்கமைய எங்கள் சமயப் போதனை
களைத் திருத்தியமைக்க முயல்கின்றார்கள். மகிழ்ச்சியான
வாழ்வையும், நிம்மதியையும் நிலைபெறச்செய்வதற்குச் சமூ
கக் கொள்கைகளைச் சமயவரம்புகளுக்குள் அமைத்து உரு
வாக்கப்படவேண்டுமென்ற உண்மையை உணராமல், தற்
போதுள்ள சமூகச் சீர்திருத்தக்காரருடைய பித்தலாட்டங்
களுக்கிணங்க, வேதசிவாகமங்களைத் திருத்தியமைக்க
வேண்டுமென்று கதறுகின்றனர். ஆனால் சரித்திர
வரலாற்றின்படி மனித ஈடேற்றத்திற்காக சில காலங்
களில் மானுடப்பிறவி எடுத்த பெரிய ஞானிகளால்
ஆக்கப்பெற்ற மற்றைய மார்க்கங்களில் மாத்திரம் அவ்
வகைத் திருத்தங்களுக்கு இடமிருக்கலாம் ஒவ்வொரு
கற்பகாலத்தாரம்பத்திலும் சிவபெருமானின் திருவருளால்
தோற்றும் சைவசமயம், அநேக அநுபூதிமான்களையும்,
ஞானிகளையும், முனிவர்களையும் தோன்றப்பெற்றுள்ளது.
அவர்கள் வேதசிவாகமங்களிலுள்ள உண்மைகளைச் சரி
யென ஏற்று அவைகளில் மாற்றங்களைச் செய்யாது அவற்
றின்படி வாழ்ந்து காட்டியுள்ளார்கள். ஆனால் எவ்வித
தெய்வீகத்தன்மையு மில்லாத, சமயசாத்திரங்களில் தக்க
அறிவுமில்லாத பாமரராகிய நாம், நம்மை நாமே சமய
முன்னேற்றக்காரரென்று சொல்லிக்கொண்டு எங்கள்
ஆகமங்களில் மாற்றங்களுண்டாக்கவும் அல்லது அவை
களை நிராகரிப்பதற்கும் கொந்தளிப்புக்கொள்ளுகின்றோம்.
வேதசிவாகமங்களை நம்பாதவர் எவரோ அவர் சைவ
ரல்லர். அப்பேர்ப்பட்டவர் சைவாலய சம்பந்தமான எக்
காரியத்தையும் பேசுவதற்கோ அல்லது அவ்வகை
ஆலயங்களில் வணங்குவதற்கோ உரிமையற்றவராவர்.

ஆகமங்கள் சிவபெருமானால் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பட்டவை என்றாலும் அவற்றில் மாற்றங்களை உண்டாக்க விரும்பியவர்களால் காலப்போக்கில் அநேக மாற்றங்கள் அடைந்துவிட்டனவென்றும், பஞ்சமர்களுக்கு ஆலயப் பிரவேச மறுப்பு எங்கள் நூல்களிலிப்போது அவ்வகை மாற்றங்களில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளதென்றும் டாக்டர் நல்லநாதனவர்கள் எமக்குத் தெரிவித்தனர். டாக்டர் நல்லநாதனவர்களுக்குரிய கண்ணியத்தை நான் செலுத்து கின்றேன். ஆனால், எக்காலத்தில், யாதுகாரணம்பற்றி, எவரால் கேள்விக்கிடமான இடைச்சொருகல்கள் அல்லது திருத்தங்கள் எமது ஆகமங்களிற் செய்யப்பட்டன என்பதை இந்தச்சபையில் சந்தேகமற டாக்டர் நல்லநாதனவர்கள் அல்லது வேறெவராவது எனக்கு நிரூபித்துக் காட்டினால் ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்தைப்பற்றி அன்னவரின் அபிப்பிராயங்களைத் தடையேதுமின்றி நான் ஏற்று, அந்த இயக்கத்திற்கு எதிரிடையில்லாது விலகும்படியாக எம் ஆதரவாளர்களுக்கும் புத்தி புகட்டுவேன்.

தங்களுடைய கூற்றை நிலைநிறுத்துவதற்கு டாக்டர் நல்லநாதனவர்களும் அவரின் ஆதரவாளர்களும் எங்களது சமயசாத்திரங்களைப்பற்றி உண்மையற்ற உரைகளை உண்டாக்குகின்றார்களென்பது எமது விடைக்கு அவர்கள் மறுமொழி கொடுக்காத அமைதி அத்தாட்சிக் படுத்துகின்றது. சீர்திருத்தமடைந்த சைவர்களெனப் கூறப்படுபவர்களும் பிறரும் எமது சமய அனுட்டான சாதனங்கள் பெரும்பான்மையும் குருட்டு நம்பிக்கைகள் என்று கூறுங் கூற்று காலஞ்சென்ற நீதியரசர் நாகலிங்கமவர்களால் இது சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு அபிப்பிராயத்தை எனக்கு இங்கு நினைவூட்டுகின்றது. உடல் விட்டகன்ற ஆன்மாக்கள் நற்கதியடைவதற்கெனக் கருதி மரணச்சடங்குகளில் அருட்பாக்களைப் பாடுகின்ற

வழக்கங்களில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டோ என்று ஒரு பிரபல நீதியரசர் அவரைக்கேட்டபொழுது அவர், “வேதசிவாகமங்களை நன்கு கற்றுத் திறமையடைந்த ஒருவர் எங்கள் சமயசாதன அனுட்டானங்களில் இப்போது மூடநம்பிக்கையெனக் கருதப்படுவனபற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அவை உண்மையில் மூடநம்பிக்கை தானென்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாது நிரூபிக்கும்வரை, எங்களுடைய மூதாதையர் செய்து பயின்ற ஒவ்வொரு காரியத்திலும் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு” என்றனர். இப்பேர்ப்பட்ட கொள்கையை சைவர்களாகிய நாங்கள் எங்களுடைய எல்லாச்சமய விடயங்களிலும் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டும். அதுவே உண்மைச் சைவர்களின் பாரம் பரியமுமாகும். சைவர்களாகிய நாம் எமது சாஸ்திரங்களைப்பற்றி அனுவசியமற்ற நின்தாட்சணையான சொற்பிரயோகங்களைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

நாங்கள் பஞ்சமரை சைவாலயங்களுக்குட் பிரவேசிக்க அனுமதி கொடுக்காவிட்டால், கட்டாயமாக நரகலோகத்திற்குள் செலுத்தப்படுவோமென்றும் டாக்டர் நல்லநாதனவர்கள் குறிப்பிட்டார். சென்ற கோடிக்கணக்கான வருடங்களாக இறந்த சைவர்கள் எல்லாம் நரகலோகத்தில்தான் இருக்கின்றனரோ என்று நான் அதிசயப்படுகிறேன். அது அப்படி இருப்பதால், நரகத்தில் அனுமதிப்பதற்கு இடமில்லாத காரணத்தால் நாங்கள் நரகத்திற்குள் தள்ளிவிடப்படமாட்டோமென்று சந்தோஷப்படுகிறேன்.

சிவபெருமானுக்கு அபிடேகத்திரவியமாக கொழும்பில் ஒரு கோவிலில் வெளவால் எச்சம் இடம் பெறுவதாக டாக்டர் நல்லநாதனவர்கள் கூறிய பொழுது, நான் மனங்குழைந்து தாழ்வு அடைந்தேன். ஆனால் ஒரு சிவன்கோவிலிலுள்ள கர்ப்பக்கிரகம் அவ்

வளவு அசுத்தமாக இருப்பின் டாக்டர் நல்லநாதன் அவர்களும் ஒரு சைவராக இருக்கிறபடியினால் பகிரங்கமாக அப்படிச் சிவநிந்தனையான சொற்பிரயோகம் செய்வதை அவர் தவிர்க்கவேண்டுமென்று அவருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேனல்லாது அவரைக் கண்டனஞ் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆகமங்களை நிந்தித்து எடுக்கும் முயற்சிகளால் மேலும் எச்சத்தினால் அசூசியை அதிகரிக்கத் தெண்டிக்காது, கோவிலதிகாரிகளுக்கறிவித்து கர்ப்பக்கிரகத்தைப் புனிதமாக்குவிப்பதே அவருடைய கடமையாகும்.

டாக்டர் நாகநாதன் — “வாபீஸ் செய்யவேண்டும், வாபீஸ் செய்யவேண்டும்”

ஏன், எந்த ஆளையோ அல்லது ஆட்களைக் குறித்தோ எச்சம் என்ற சொல்லை நான் உபயோகிக்கவில்லையே. ஒரு ஆலயத்தை மேலும் அசூசிப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அங்குள்ள அழுக்கை நீக்க முயலவேண்டுமென்று மாத்திரம் நான் காட்டியுள்ளேன்.

ஒரு தொனி— “சொற்ப நிமிடங்களுக்குமுன் டாக்டர் நல்லநாதன் சொன்ன சொல்லைத்தானே சிவலிங்கமவர்கள் உபயோகித்துள்ளார். ஆகையால் அந்தச் சொல்லை உபயோகிப்பதில் ஒருதவறுமில்லையே?”

நல்லது, என்னால் உபயோகிக்கப்பட்ட எச்சம் என்ற சொல் பஞ்சமரைக் குறிக்கிறதென்று டாக்டர் நாகநாதன் கருதுகின்றமையால், பஞ்சமரின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்த விரும்பாத ஒருவனாகையாலும் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய சமூக முன்னேற்றத்துக்கும் எப்பொழுதும் உதவி செய்பவனுமாகையாலும், நான் அதை வாபீஸ் செய்கின்றேன்.

கிறீஸ்த கோவில்களில் சாதிப்பாருபாடு

எங்களது சைவாலயங்களில் பஞ்சமரை அனுமதிக்க கப்படுவதற்கு அதிக சிரத்தையைக் கத்தோலிக்க சமய பக்தனாகிய டாக்டர் நாகநாதன் அவர்கள் எடுக்கின்ற ரென்பதை எண்ண எனக்கு அதிசயமாயிருக்கின்றது ; ஆனால் கத்தோலிக்க கோவில்களில் பஞ்சமருக்கு மண்டபங்களில் புறம்பான இடங்கள் கொடுக்கப் படுகின்றன. அதுவுமல்லாமல் அவர்கள் உயர்ந்தகுல கிறீஸ்தவர்களுக்காக வைக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் அமரத் துணியவும் முடியாது.

டாக்டர் நாகநாதன் — “ வெட்கம், வெட்கம் ”.

ஏன் இங்கே வெட்கமென்று கதறுகிறீர்கள். டாக்டர் நாகநாதனவர்களே, தாம் இந்துமத சீர்திருத்தத்தில் ஈடுபடமுன் கிறீஸ்தமதத்திலுள்ள குறைகளைத் திருத்த வேண்டும். சில்லாலையிலும் வேறு சில இடங்களிலும் உயர்குலக் கிறீஸ்தவர்கள் வணங்கும் கோவில்களிற்குள் தாழ்ந்த குலக் கிறீஸ்தவர்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்களென்று நான் அறிகிறேன். முதலில் சாதிப்பாருபாடின்றிக் கிறீஸ்த கோவில்களுக்குள் பஞ்சமரை அனுமதித்தற்குச் சமூககுறைபாட்டுத் தடுப்புச் சட்டம் ஒரு ஸ்திரமான சட்டமெனத் தாங்கள் கருதினால் அதைச் செயற்படுத்துங்கள். இந்த இரண்டு சமயக் கோவில்களிலும் வழிபடுவோர் அனுமதிப்பதிலுள்ள வித்தியாசங்கள் என்னவென்றால், அநேக மண்டபங்களிருக்கின்ற சைவக்கோவில்களில் வருணத்திற்குத் தக்கபடி விதிக்கப்பட்ட மண்டபங்களில் நின்று சைவர்கள் வணங்கவேண்டும் என்பதே. ஆனால் ஒரே மண்டபமாயிருக்கின்ற கிறீஸ்த கோவில்களில் சாதி அடிப்படையில் வித்தியாசமான ஆசனங்களமைக்கப்பட்டு இருப்பதுமன்றித் தாழ்ந்தகுலக் கிறீஸ்தவர்களுக்கு ஆலய மண்டப இறுதியில் ஆசனங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

சமூகக்குறைபாட்டுத் தடுப்புச்சட்டத்திற்குப் பொறுப்பாளர் யார்?

இன்று இதுவரையில் இங்கே டாக்டர் நல்லநாதனவர்களின் சொற்பிரயோகங்களிற் சிலவற்றின் குறிப்புரை நிகழ்த்தினேன்; இனி, இப்பொழுது விவாதிக்கப்படும் முக்கிய விடயத்திற்கு வருகின்றேன். யாழ்ப்பாணத்தில் சென்ற சில மாதங்களில் நிகழ்ந்த சமயப் பூசல்கள், இரத்தம்சிந்தல், நிர்ப்பந்தம், ஆறுதலின்மை ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் உண்மையில் பொறுப்பாளர்கள் யாவரென்பதை முதலில் ஆராய்வோம். பாராளுமன்றத்தில் காலஞ்சென்ற திரு. N. R. இராசவரோதயமவர்களாற் பிரேரிக் கப்பட்டு, காலஞ்சென்ற திரு C. வன்னியசிங்கமவர்களால் அனுமதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பிரேரணையின் (அனுபந்தம் பார்க்க) பெறுபேராகச் சமூகக்குறைபாட்டுத் தடுப்புச்சட்டம் காலஞ்சென்ற S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா அவர்களால் 1957ஆம் ஆண்டில் ஆக்கப்பட்ட ஒரு சட்டமாகும். இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாகக் கவனிக் வேண்டிய ஒரு முக்கிய விடயமென்னவெனில், இச்சட்டத்தை இயற்றுவதற்குப் பொறுப்பாளர்களாக இருந்தவர்கள் எல்லோரும் அகால மரணமடைந்துவிட்டனர். சமூக அல்லது சமய திருத்தங்கள் எவற்றையேனும் கொண்டு வருவதற்கு மக்களால் அவர்களுக்கு ஓர் அனுமதிக்கட்டளை கொடுக்கப்பட்டதென நான் நினைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைப் புகுத்துவதற்கு அவர்கள் விரும்பியபொழுது ஓர் ஆராய்வுக் குழு மூலம் அல்லது வேறும் ஏதாவது ஜனநாயக ரீதியில் மக்களின் அபிப்பிராயத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

திரு. அமிர்தலிங்கமவர்கள் — திரு. இராசவரோதயமவர்கள் திருகோணமலையில் இரண்டு இந்து ஆலயங்களின் தர்மகர்த்தாவாக இருந்தவரென்பதை நீர் அறிவீரா?

திருகோணமலையில் ஒருவருடமளவில் நான் வசித்த படியால் அதை நான் நன்றாக அறிவேன். ஆலய பரிபாலனம் அளவில் அவரொரு சைவப் பெரியாரென நான் மதிக்கின்றேன். ஆனால் திரு. அமிர்தலிங்கமவர்களே ! வேறு பட்டணங்களிலுள்ள சமூகங்கள்போன்று திருகோணமலைப்பட்டின சமூகமும் பல சாதியினரையும் பல சமய மக்களையும் கொண்டுள்ளதான ஓர் சாம்பார் சமூகமென்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா ?

திரு. அமிர்தலிங்கம்—அவர்களை ஏன் “ சாம்பார் சமூகம் ” என்று சொல்லுகிறீர் ?

தங்களுக்கு நான் அதை விளங்கப்படுத்துகின்றேன். கத்தரிக்காயில் கறிசமைத்தால் அது இயற்கையாயுள்ள உருசியைக் கொடுக்கும். அதேமாதிரி, வாழைக்காயையோ அல்லது அவரைக்காயையோ தனித்தனி கறியாகச் சமைத்தால் அதற்குரிய இயற்கை உருசியைக் கொடுக்கும். ஆனால் அவைக ளெல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு சாம்பாராய் ஒருங்கே சமையல்செய்தால், ஒருங்கே சமையல்செய்யப்பட்ட காய்வகைகளில் ஒவ்வொன்றும் அதனதன் இயற்கையாயுள்ள உருசியை இழந்து, அந்தச் சாம்பாரின் புதிய செயற்கை உருசியைக் கொடுக்கும். அதேமாதிரியாய் திருகோணமலைப் பட்டினத்தில் பலசாதியினரும், பல சமயத்தினரும் வாழ்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட தொகுதிச் சமூகத்தில் ஒவ்வொரு சமயத்தினது இயற்கை அமைப்பும் சர்வதேச சூழ்நிலைக்கிணங்கச் செயற்கையமைப்பாக மாறுகின்றது. ஆனால், யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் அப்படியன்று. முக்கியமாக உள்நாடுகளில் ஒவ்வொரு குடியானவனதும் தனிப்பட்ட தத்துவமும் உதாசீனத் தன்மையாய்ப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆனபடியினால் திருகோணமலைக்கு நன்மையாக இருப்பது யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென எண்ணலாகாது. இப்படி

இருந்தும் மேல்நாட்டு நாகரீகத்தினூற் சிதைவு பெருது சைவ சமயத்தை முறையே அனுட்டித்து வாழும் அனேக சைவப் பெருமக்களும் திருகோணமலையில் வசிக்கின்றனர்.

புராணங்கள்

சென்ற கூட்டத்தில் சைவாலயங்களுக்குப் பஞ்சமரை அனுமதிப்பதற்கு எதிர்ப்பாக வேதசிவாகமங்களை ஆதாரமாக எடுத்துக்காட்டினேன். இன்று எங்கள் புராண இதிகாசங்களை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்று எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம், அதிகம் பேசுவதற்கு இடங்கொடுக்காது. ஆனபடியால் எங்களுடைய எதிர்ப்புக்குப் பெரியபுராணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இரண்டு உதாரணங்களை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

உங்களில் அநேகருக்குத் தெரியும், நந்தனார் புலையர் வமிசத்தவரா யிருந்தபோதிலும் ஒரு பெரும் ஞானியாக நாங்கள் அவருக்கு வணக்கஞ் செலுத்துகின்றோம். இந்தியாவிலுள்ள திருப்புன்கூர் ஆலயத்தில் அவர் முத்தியடைவதற்குச் சில தினங்களுக்குமுன் பஞ்சமர் வழக்கமாக நின்றவணங்கும் மண்டபத்தில் நின்ற வணங்கும்பொழுது ஆலயத்தினுள்ளிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசிக்க முடியாதபடி இலிங்கத்தை நந்தி மறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றதே என வருந்தியமுதார். சிவபெருமான் நந்தனாருடைய பக்தியின் அதிதீவிர நிலையை அறிந்து அவர் விரும்பியபடி தரிசனத்தை அளிக்கத் திருவுளங் கொண்டார். அதற்காக அவர் நந்தனாரை ஆலயத்திற்குள் வரவழைக்கவில்லை ; ஏனெனில் அவர் முன் செய்த கர்மத்தின் காரணமாக தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்தமையால் சிவன்கோவிலுக்குள் புகுமுரிமை அற்றவராகவிருந்தார். ஆனால் நந்தனாருக்கு விரும்பிய தரிசனத்தைக் கொடுப்பதற்குப் பரமசிவன் நந்தியை ஒருபக்கம் விலகும்படி

செய்தார். நந்தி விலகியிருக்குமிந்நிலையைத் திருப்புன்கூர் ஆலயதில் இன்றைக்கும் காணக்கூடியதா யிருக்கின்றது. அதன்பின்பு, பரமசிவன் தில்லைமூவாயிரவருக்குக் கனவிலே தோன்றி அவர்களை ஓர் அக்கினியை வளர்க்கவேண்டுமென்றும் அவ்வக்கினியில் மூழ்கி மலபந்தம் நீங்கியபின் முத்திபெறுவதற்கு நந்தன் அங்கு உள்ளே செல்வாரென்று மறிவித்தார். அதன்படியே நந்தனார் அக்கினியில் மூழ்கிகன்மனோயினுற் பெற்றதேகம் நீங்கப்பெற்று உபவீதம் அணிந்த பிராமணமுனிவர் வடிவமாகத் தோன்றி முத்தியடைந்தார். முன்செய்த கன்மங் காரணமாகத் தாழ்ந்த குலத்தில் அவதரித்த நந்தனார் அப்படிப்பட்ட குலத்தினருக்கு வகுத்துவிடப்பட்ட மண்டபங்களில்லாமற் சிவாகமங்களின் விதிப்படி கட்டப்பட்டுப் பரிபாலிக்கப்படும் சைவாலயத்திற்குள் பிரவேசிக்க அனுமதிபெற முடியாதென்பதையும், பக்குவமடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு முத்தி இன்பம் அளிப்பதற்குச் சாதிக்குறைபாட்டின் காரணமாகப் பாகுபாடு செய்யப்படுவதில்லை என்பதையும் பரமசிவன் சைவ உலகிற்குத் தமது செய்கையினுற் காட்டியுள்ளாரென்பது இதிலிருந்து தெளிவாக அறியப்படுகின்றது.

இந்த ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்தில் எங்கள் கொள்கைக்கு ஆதாரமாக இன்னுமொரு புராண சரித்திரத்தைக் கூற விரும்புகின்றேன். பிராமணகுலத்திற் பிறந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இந்தியாவிலுள்ள அநேக சைவாலயங்களுக்கு யாத்திரையாகச் செல்லும் பொழுதெல்லாம் தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்தவரும் அவருடைய யாழ்வாத்தியக்காரருமாகிய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், நாயனாரைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதுண்டு. சம்பந்தசுவாமிகள் கோயிலுக்குள் செல்லும்பொழுது யாழ்ப்பாணர் கோவிலின் புறவாசலுக்கு வெளியே நின்று கொள்வார். சாதிகுல பேதமில்லாது எல்லா மக்கள்

மீதும் அன்பும் இரக்கமும் காட்டிய சம்பந்த சுவாமிகள் கூட ஆகமங்களின் போதனைகளை நுட்பமாக அனுசரித்தன ரென்பது இதிலிருந்து புலப்படுகின்றது. ஏனெனில் எங்களுடைய முன்னுள்ள தீய கன்மவினை காரணமாக எடுத்த இப்பிறப்பின்கண் உண்டான எங்களின் தாழ்வை நாமறிந்துணர்ந்து அருள்பெற்றீடேற்றம் பெறும்பொருட்டு முயன்று ஆன்மாக்களின் மலபந்தங்களை நீக்குவதற்காக அப்படிப்பட்ட அனுட்டானங்கள் அத்தியாவசியமாக இருக்கின்றன. சைவாலயம் ஒவ்வொன்றிலும் அவர்களுக்கு வகுத்துள்ள மண்டபத்திற்கு அப்பால் ஆலயத்திற்குள் புகுவதற்கு இப்பிறப்பில் பஞ்சமருக்கு உரிமையிலையென்பதைச் சந்தேகமின்றி இவ்விரு புராண வரலாறுகள் தெளிவுறுத்துகின்றன. அவர்கள் தங்கள் வணக்கத்திற்கு வேண்டிய கோவில்களைக் கட்டிக்கொள்ளலாம்.

சட்டம்

சட்டத்தின் பிரிவுகள் 2, 3 இன்மேல்
நீதியரசர் T. S. பேர்னாண்டோ அவர்களின் கருத்து

இந்த விடயத்திற்குத் தொடர்பாயுள்ள சட்டங்களைப் பற்றிச் சென்ற கூட்டத்திற் பேசுகையில் சமூகக்குறை பாட்டுத் தடுப்புச் சட்டம் நிறைவற்றதென்றும் அச்சட்டத்தினால் பஞ்சமர் ஆலயப்பிரவேசம் பெற இயலாதென்றும் அந்தச்சட்டம் அவர்களுக்குப் புதிய உரிமைகள் எதையும் கொடுக்கவில்லையென்றும் கூறினேன். ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்தின் ஆதரவாளர்கள் அன்று சட்டத்தைப் பற்றிய எனது வியாக்கியானத்தைப் பரிகாசம் செய்தார்கள். இந்நிலையில் எமது கருத்திற்கு ஆதாரமாக, சங்கானை ஆலயப்பிரவேச வழக்குச்சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பில் சமூகக்குறைபாட்டுத் தடுப்புச் சட்டத்தின் 2ஆம், 3ஆம் பிரிவுகளைப்பற்றி நீதியரசர் T. S.

பேர்னாண்டோ அவர்களின் கருத்தை நான் அன்று குறிப்பிட்டேன். ஆனாலின்று எம்மிடம் N.L.R. XLIX—பகுதி 18 கைவசமிருக்கின்றது. அதில் ஆலயங்களில் வழிபாடு சம்பந்தமாக சமூகக்குறைபாட்டுத் தடுப்புச்சட்டத்தின் விதிகளைப்பற்றி நீதியரசர் T. S. பேர்னாண்டோ அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துகள் சட்டபூர்வமாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

அமிர்தலிங்கமவர்கள் :—உயர்நீதிமன்றம் அதை இன்றும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

நல்லது ; ஐயா அமிர்தலிங்கமவர்களே ! தாங்கள் சட்டத்தைக் கற்று நீதிஸ்தலத்தில் ஓர் நியாயதூரந்தரராய்த் தொழில் செய்வதற்கு அனுமதிச் சீட்டுப் பெற்று அதன் காரணமாகச் சட்டங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவரா யிருக்கலாம். நானப்படியான அனுமதிச்சீட்டை உடையவனாயில்லாவிட்டாலும் ஓரளவில் சட்டங்களைப்பற்றி எனக்குந் தெரியும். சுங்க இலாகாச் சட்ட விதிகளைப்பற்றி ஒரு புத்தகத்தை இரண்டு பாகங்களாகப் பிரசுரித்துள்ளேன். தீர்வைக்காரியங்கள் சம்பந்தமாக அனுபவமூலமாக இலங்கைச் சட்டங்களைப்பற்றிச் சொற்ப அறிவு எனக்குண்டு என்பதை நான் தங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். கோவில்களில் வழிபாடு சம்பந்தமாக, சமூகக் குறைபாட்டுத் தடுப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி உயர்தர நீதிமன்றம் ஒரு கட்டளையைப்பிறப்பித்துள்ள தென்பதையும், அந்தக் கட்டளை சட்ட வலுவுடைத் தென்பதையும், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நீதியரசர்கள் கொண்ட மன்றத்தினால் அக்கட்டளை மாற்றஞ் செய்யப்படும் வரையும் அக்கட்டளை வலுவுடைத்தென்பதையும் மறுபடியும் நான் எடுத்துக்காட்டுகின்றேன். அப்படிப்பட்ட ஒருநிலைமை ஏற்படுமாகில் அந்தவிடயத்தில் அடுத்தபடியாயுள்ள நடவடிக்கையை எடுக்கத் தவற மாட்டோம் என்பதையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

தேசவழமைச் சட்டம்

இதை வியாக்கியானஞ் செய்வதில் மாத்திரம் நாங்கள் தங்கியிருக்கவில்லை. பொதுவாக எங்கள் சமயத்திற்கும், எங்கள் சமயசாதன அனுட்டானங்களுக்கும் போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற, பழையனவும் புதியனவுமாகிய நாட்டுச்சட்டங்களில், அனேக சட்டங்களெங்களுக்குண்டு. தேசவழமைச் சட்டத்தின் நான்காவது (4) பிரிவை முதலில் உங்களுக்கு வாசிக்கின்றேன். ஒரு சார்பாக பிரதானமாக வேளாளராகிய உயர் குலத்தவருக்கும், மறு சார்பாக பிரதானமாக பள்ளர், நளவராகிய கீழ்க்குலத்தவருக்கு மிடையே வடமாகாணத்தில் நிலவும் உரிமைகளைப் பற்றியோ அல்லது சுதந்தரங்களைப் பற்றியோ எழும் எந்த விடயமும் பழைய வழமைகட்கும் பழக்க வழக்கங்களுக்கு மிணங்கவே தீர்க்கப்படல் வேண்டுமென்று அது தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. உயர்குலச் சைவர்களால் தங்களுடைய வழிபாட்டிற்காகக் கட்டப்பட்ட சைவாலயங்களுக்குள் தாங்கள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற பஞ்சமரினுடைய இப்பொழுது உள்ள விடாப்பிடியான வேண்டுகோள், வடமாகாணத்தில் உள்ள வழமைகட்கும் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் விரோதமானது. ஆதலினால் அப்படிப்பட்ட வேண்டுகோள் தேச வழமைச் சட்டத்தினால் தடுக்கப்பட்டுள்ள தென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தண்டனை விதிக்கோர்வை (Penal Code)

சமய சம்பந்தமான குற்றங்களைப் பற்றிய தண்டனைக் குரிய விதிகளில் 290, 290A, 291, 291A, 291B, 292ஆம் விதிகளை உங்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுகின்றேன். இந்த விதிகளின்படி கோவில்களில் வழக்கமாக நின்று வணங்குகின்ற மண்டபத்திற்கு அப்பால் பஞ்சம ரொருவர் புகுந்தால் அச் செய்கையினால் அவர் புரிகின்ற பல குற்றங்களுக்கெல்லாம் விதிக்கப்பட்ட தண்டனைகளுக்காளாகின்றனர்.

இலங்கை அரசாங்க அமைப்புத் திட்ட விதிகள்

பெரியோர்களே! இதுவரையில் யான் எடுத்துக் காட்டிய சட்டங்களை விட இலங்கை அரசாங்க அமைப்புத் திட்ட விதிகளில் 29ஆவது விதி எங்கள் சமயத் தொடர்பில் வழிபாட்டிற்குப் போதியளவு பாதுகாப்பளிக்கின்றது. சர்வதேச வாக்குரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஜனநாயக முறைக்கேற்ப அரசாங்கத்தை ஆக்கும்பொழுது வாக்காளிற் பெரும்பாலார் கல்வி பெருதவர்களா யிருப்பதால் அப்படிக்கல்வி அறிவற்ற மனமாகிய மண்ணில் நாஸ்திகமும் சமயப் பற்றற்ற வாழ்க்கையும் இலகுவில் வேருன்றித் தளைக்கக்கூடியதாகிய பசளையுள்ள மண்ணையிருப்பதால், அப்படிப்பட்ட சமயப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கட்டாயம் இருக்கத்தான் வேண்டும். நான் இப்பொழுது உங்களுக்கு 29ஆவது சட்டத்தை வாசிக்கின்றேன். பரராளுமன்றத்தால் ஆக்கப்படும் எந்தச் சட்டமும் எச்சமயத்தினதும் அனுட்டான சுதந்திரத்தைத் தடுப்பதாயோ அல்லது கட்டுப்படுத்தக் கூடியதாயோ இருக்கலாகாது என்பதை சட்ட உட்பிரிவு (2) தெளிவாகக் கூறுகின்றது என்பதை நீங்கள் இங்கு காண்பீர்கள்.

டாக்டர் நாகநாதன் — ஆம், “எச்சமயத்தினதும் அனுட்டான சுதந்திரத்தையும்” என்றே அது கூறுகிறது.

அதைத்தான் நானும் எனது தர்க்கத்திற்கு ஆதாரமாக வற்புறுத்துகின்றேன். பஞ்சமர்கள் கோவில்கள் கட்டி அவர்களுடைய வணக்கத்திற்காக அவர்கள் விரும்புகிற தெய்வத்தின் விக்கிரகத்தைப் பிரதிட்டை செய்து வணங்குவதை நாங்கள் தடுக்கவில்லை. வழமையின்படி அவர்களுடைய தெய்வங்கள் அண்ணமார், வைரவர், அல்லது காளியெனினும், முருகனை அல்லது அம்மனை அவர்கள் வணங்கப்படாது என்றும் அதற்கு அவர்கள் முருகன் கோவிலை அல்லது அம்மன் கோவிலைக் கட்டப்படாதென்றும் தடுக்கவில்லை. சமய விடயங்களில்

அவர்கள் பூரண சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட கோவில் கட்டுதல் வடமாகாணத்திலுள்ள பழைய பழக்க வழக்கங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கின்றபடியினால் தேசவழமைச் சட்டத்தின் 4-ம் பிரிவு அப்படிப்பட்ட முருகன் அல்லது அம்மன் கோவில் கட்டுவதைத் தடைசெய்கின்றதாலும், அவர்களுடைய சமய வழிபாட்டுச் சுதந்திரத்தை எந்த விதத்திலும் நாங்கள் கட்டுப்படுத்தவுமில்லை, தடுக்கவுமில்லை. ஆனால் இதற்கு மாறான வகையில் சைவசமய சீர்திருத்தக்கார ரென்று சொல்லப்படுபவர் எங்களது சமய அனுட்டான சுதந்திரத்திற்கு இடையூறு உண்டாக்குகின்றனர். உயர்ந்த வருண மக்கள் தங்களுடைய வழிபாட்டிற்காகக் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களுக்குள் பஞ்சமரையும் அனுமதித்தே வழிபாடு செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனையை எங்கள்மேல் திணிப்பதனால் எங்களுடைய மூல உரிமையாகிய வழிபாட்டுச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றனர். ஆதலினால் சமூகக் குறைபாட்டுத் தடுப்புச் சட்ட விதிகளில் சமய வழிபாட்டோடு சம்பந்தமாயுள்ளன யாவும் இலங்கை அரசியல் அமைப்புத்திட்ட சட்டத்தின் 29ஆவது விதிக்கு முரண்பாடானதாகவே கருதப்படவேண்டும்.

இராணி மன்றத் (பிறிவிக் கவுன்சில்) தீர்ப்புகள்

கிறீஸ்து சமயத்தினரதும் இந்து சமயத்தினரதும் வழக்குகளில் இராணி மன்றத் தீர்மானங்கள் அநேக முண்டு. அவ் வழக்குகளைத் தீர்மானிக்கும் பொழுது என்ன நோக்கத்துடன் முன்னோர் சமய ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொத்துக்களைக் கொடுத்துத் தாபித்தார்களோ, அந்த நோக்கத்துடனே எக்காலமும் அந்தந்த தாபன பரிபாலனம் நடைபெறல் வேண்டுமென்ற கருத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்துள்ளார்கள். எங்கள் மூதாதையர் தங்கள் சொத்துக்களைக் கொண்டு எங்கள் சிவா

லயங்களைக் கட்டி முன் உள்ள வழமையின்படியும் சிவாகமத்தின்படியுமே அக் கோவில்களில் வழிபாடுகள் நடந்துவரவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தமது பிற் சந்ததியாருக்குச் சாதனஞ் செய்தனர் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இவற்றின் விபரங்களை இங்கு குறிப்பிடாது வேறொர் தகுந்த வேளைக்குப் பின்போடுகின்றேன்.

கதித்த ஆசீர்வாதங்கள்

இவ்வளவும் நான் கூறியதிலிருந்து எங்களது சிவாகமங்களும், புராணங்களும், சட்டமும் (இராசகோபுரம்) முதல் வாசலுக்குள்ளே செல்ல எங்களது சைவாலயங்களுக்குள் பஞ்சமரை அனுமதிப்பதைத் தடை செய்கின்றன. ஒருவரின் முன்செய்த கன்மத்திலே அவர் குலந்தங்கியிருக்கின்றது. பிரவேசிக்க அனுமதிக்க முடியாத சைவாலயங்களுக்குள் பிரவேசிப்பதினால் சாதியை நீக்க முடியாது. நல்ல சைவசமயிகளாக பஞ்சமர் சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட போதனைகளைக் கைக்கொண்டு, ஒவ்வொரு சைவாலயத்திலும் அவர்களுக்கு வகுத்து விடப்பட்ட இடங்களிலிருந்து வழமைபோல வழிபடுவார்களே யானால், மறு பக்தர்களைப்போல் நந்தனாருடைய தன்மையைப் போன்றதாய்க் கடவுளின் கருணையைப் பெறுவதற்கு, தங்களைத் தகுதி யுடையவர்களாக்குவதற்கு, முதலில் வேண்டற்பாலனவைகளாயுள்ள அத்தியாவசியமான குணங்களைப் பெற்றுள்ளவர்களானால் கதித்த கருணைகளை அவர்கள் பெறுவார்கள்.

உயர்குலச் சைவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குச் சட்டம் வேண்டும்

ஐயா! அரசியல் வாதிகளால் ஆக்கப்பட்ட ஆலயப் பிரவேச இயக்கத்தினால் எழுந்த வெறுப்புணர்ச்சிகள், எமது சமூக அமைப்பை ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்

உள்ள நிலைக்குக் கொண்டுவந்து விட்டதே யென்று நான் மிகவும் துக்கப்படுகின்றேன். விசேடமான அளவிற்கு உயர்குலச் சைவமக்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பிரயோகித்தால்தான் திரும்பவும் இழந்த சமூக நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். உயர்குல சைவமக்கள்மேல் பஞ்சமரினால் உண்டாக்கப்பட்ட மனப்புண்களைக் காலத்தெய்வந்தான் மாற்ற முடியும். வடக்கில் உண்டாகியுள்ள சமூகப் புரட்சி காரணமாக உயர்குல மக்களுக்கு விரோதமாகப் பஞ்சமர் செய்துவரும் கொடூரச் செய்கைகளிலிருந்தும் இழிவான செயல்களிலிருந்தும் உயர்குல மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த சட்டங்களை இயற்றி வேண்டிய பாதுகாப்புகளைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

தெய்வத் தண்டனை

அச்சவேலியிலும், சுன்னாகத்திலும் வேறு சில இடங்களிலும் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை மிகவும் மனஸ்தாபத்துடன் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்விடங்களில் இறைவனுடைய ஆகமத்திற்கு விரோதமாகச் சைவாலயங்களுக்குள் பிரவேசிக்க முயற்சி செய்த பஞ்சமர் தெய்வத்தண்டனைக்குள்ளாயினர். அச்சவேலியில், பிள்ளையார் கோவிலில் தேர்த்திருவிழாவின்று, பிள்ளையாரின் விக்கிரகத்தையும், தேரையும், குருமாரையும், பக்தகோடிகளையும் அழிக்கும் நோக்கத்துடன், பிள்ளையார் தேரிலிருக்கும்பொழுது, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் முதலியவற்றுடன் அருச்சனை நிவேதனமாகக் கோவில் குருக்களாகிய சிவபூர் குமாரசுவாமிக் குருக்களுடைய கையில் கொடுப்பதற்குத் தேங்காய் ரூபமாக ஒரு சிலராற் செய்யப்பட்ட ஒரு வெடிகுண்டு, அதற்கு இறுதி வேலை செய்து சரிபார்க்கும்பொழுது வெடித்து அதைச் செய்தவரையும் கொன்று அவரின் உதவியாளரையும் காயப்படுத்திவிட்டதாம்.

அதேமாதிரி சுன்னாகத்திலும் மயிலணி முருகமூர்த்தி கோவிலுக்குள் தேர்த்திருவிழாவிலன்று வலோற்காரமாகப் புகுவதற்கு எத்தனித்த ஒரு பஞ்சமர், அச்சம்பவம் நிகழ்ந்த சொற்ப நாட்களுக்குள் ஒரு புகையிரதத்தினால் அடிபட்டு அந்த இடத்திலேயே மரணமானார். அவ்வகையான தெய்வத்தண்டனைகள் அநேகமானவற்றையான் இங்கு எடுத்துக்கூற முடியும். ஆனால் நேரம் குறைவாய் இருப்பதால் அப்படிச் செய்வதைத் தவிர்க்கின்றேன்.

ஆகமச் சைவரும் ஆகமத்திற்கு மாறான சைவரும்

ஆதலினாலே, ஐயா, பஞ்சமரைச் சைவாலயங்களினுள்ளே அனுமதிப்பதற்கு எங்கள் சைவாலயங்களினது கதவுகளைத் திறப்பதற்கு சட்டமோ அல்லது பலவந்தமோ தேவையில்லை. ஆனால் நல்லுணர்ச்சியைப் பாவித்து உயர்குலச் சைவர்களினுடைய நல்லெண்ணத்தையும் பஞ்சமர் சம்பாதிக்க வேண்டும். சில நிமிடங்களுக்கு முன் நீங்கள் கூறிய இருபத்து நான்கு சைவக்கோவில்களின் முகாமையாளர்கள் பஞ்சமரைச் சைவ ஆலயத்திற் புகவிட்டமை, சட்டம் அல்லது பலவந்தங் காரணமாகவன்று. இந்தக் கலியுகத்தில் எங்கள் புராண இதிகாசங்களின்படி தெய்வகட்டளையை மீறுகிற சைவர்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள். ஆதலினால், வருங்காலச் சந்ததியினர் பஞ்சமரை, சைவாலயங்களுக்குள் படிப்படியாய் அனுமதிப்பார்கள். காலத்தெய்வந்தான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். இப்போது எழுந்துள்ள பிரச்சினையைச் சமாதான முறையிற் தீர்க்கவேண்டுமாகில் கிறீஸ்தவர்கள் தங்களுக்குள்ளே அநேக சமயப் பிரிவுகளை வைத்திருப்பதுபோல, சாந்தமாகவும், சமாதானமாகவும் வாழக் கூடியதாக ஆகம சைவர்களாகவும் நிராகம சைவர்களாகவும் இரு பிரிவினர் இருந்து வாழலாமே. காலகதியில் சைவர்களுக்குள்ளே ஒவ்வொரு பிரிவினரதும்

சமய வளர்ச்சிக்கேற்க விரும்பிய மாற்றங்கள் அமையப் பெறலாம். வணக்கம்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

இதன் பின்னர் திருவாளர்கள் அ. அமிர்தலிங்கம், S. கதிரவேற்பிள்ளை, K. துரைரத்தினம் ஆகியோர் இயக்கத்தை ஆதரித்துப் பேசினார்கள்.

திரு. C. மயில்வாகனம்

அளவெட்டி கும்பளாவளைப் பிள்ளையார் கோவில் நிர்வாகசபைத் தலைவர் திரு. C. மயில்வாகனம் அவர்கள் சைவாலயப் பிரவேச இயக்கத்திற்கு எதிராகப் பின்வருமாறு கூறினார் :

“ ஆகமத்தின்படி சைவாலயங்கள் பரிபாலிக்கப் பட்டு வருகின்றன. பாராளுமன்றத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டம் இந்து சமயத்திற்குத் தீங்குள்ளதாக இருக்கின்றது. ஆகமங்களை நம்புகிறவர்கள் அவர்கள் வணங்குகின்ற வழியே விடப்படல் வேண்டும். கோவிலுக்குள் தாழ்ந்த வருணத்தவரை விடுவது சிவாகமங்களுக்கும் இந்துசமய சாத்திரங்களுக்கும் விரோதமாயுள்ளதோர் செய்கை. சைவாலயத்தைத் தாபிக்கப்படு முன்னரும் பின்னரும் செய்யப்பட்ட சாதனங்கள் (நன்கொடைகள்) அந்தக் குறித்த சைவாலயத்தில் சாநித்தியமாயிருக்கும் பரம்பொருளுக்குரிய தத்தங்களாகச் செய்யப்படுகின்றன. அவ்வகையில் சைவாலயமும் அங்குள்ள சொத்துக்களும் அத் தெய்வத்தின் தனிப்பட்ட ஆஸ்தியின் நிலையையுடையன. அவரின் விருப்பங்கள் சிவாகமங்களில் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆதலால், ஆலயத்துடனும் அதன் உடைமைகளுடனும் மோதிக்கொள்ளுதல் பொறுப்புக் கட்டுப்பாடுகளை அவமதிப்பாகவும் தனியார் சொத்துக்களின் உரிமைகளை மறுத்தலாகவும் போன்றது. எங்கள்

சிவாகமத்தின் பிரகாரம் நாங்கள் எங்களது சமயத்தை அனுட்டிக்க விடப்படல் வேண்டும்.”

திருவாளர்கள் வைத்திலிங்கம், S. பொன்னுத்துரை ஐயர் ஆகியோர் ஆலயப்பிரவேச இயக்கத்திற்கு எதிராக தங்கள் எண்ணங்களை வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். தலைவரவர்களின் நன்றியுரையுடன் கூட்டம் முடிவுற்றது.

அனுபந்தம்

சமூக சமய உரிமைத் தடைகள்

மேலே குறிக்கப்பட்ட விடயமாகப் பாராளுமன்றத்தில் தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. N. R. இராஜவரோதயம் அவர்கள் (திருகோணமலைப் பிரதிநிதி) கொண்டுவந்த பிரேரணையை ஆதரித்து அவரும், திரு. கு. வன்னியசிங்கம் (கோப்பாய்ப் பிரதிநிதி) அவர்களும் பேசியுள்ள பேச்சுக்கள் (ஹான்சாட் தொகுதி 25, இல. 2 — யூலை 11, 1956).

திரு. N. R. இராஜவரோதயம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பிரேரித்த பிரேரணை பின் வருமாறு :

“ தமது பிறப்புக் காரணமாகக் கொண்டு இலங்கையிலுள்ள சில மக்கட்பிரிவினர்கள் சமூக சமயத் துறைகளில் அடைந்துவரும் குறைகள் உரிமைத் தடைகள் என்பனவற்றை நீக்குதற்கு அரசினர் உடனடியாக நடவடிக்கைகளைக் கையாண்டு சட்டமொன்று இயற்றவேண்டும்.”

“ சபைத் தலைவர் அவர்களே ! இத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரப்போவதாக நான் முன்னர் விளம்பரஞ் செய்தபோது, சம்பவங்கள் இவ்வாறு வேகமடைந்து எனது கடமையை இலகுவாக விருக்கச் செய்யுமென நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. நமது ஸ்ரீலங்காவில் தாழ்த்தப்பட்டவராகும் வகுப்பினர் சமூக சமயத் துறைகளிற் பெறவேண்டிய தமது உரிமைகளைப் பெறுதிருக்கின்றனர் என்பதை யாவரும் அங்கீகரிப்பர். இப்போது

அவர்கள், சமயத்துறையில் இதுவரையும் பெருதிருந்த உரிமைகள் வழங்கப்பெற்று வருகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தனையோ சைவாலயங்கள் இவர்கள் புகுதற்குத் திறந்து விடப்படலாயின. எங்கள் திருகோணமலையில் மேலும் பன்னிரண்டு சைவாலயங்கள் இவர்களுக்கு அடுத்துவரும் வெள்ளிக்கிழமை திறந்துவிடப்படும் ஆனால் இவ்வகுப்பினர் சமூகத்துறையில் மற்றையோர்கள் பெற்று வருவதுபோல் உரிமைகள் பெறவில்லையாமே; பகிரங்கமான போசனசாலைகள், கிணறுகள் என்பனவற்றைப் உபயோகிக்கும் சமவுரிமை இவர்கட்கு அளிக்கப்படவில்லை. மனிதனாகப் பிறந்தோர் பெறவேண்டிய உரிமைகளைப் பெறுவதில் மறுத்துத் தடைசெய்து நிற்கும் உயர்ந்த சாதியினர் தங்கள் அடாத செயல்களை நினைத்து வெட்கமடைந்து தலைகுனிய வேண்டாமா? மொழிப்பிரச்சினை விஷயமாக முன்னர் பாராளுமன்றத்தில் விவாதம் நடந்தபோது இவ்வகுப்பினர் மாட்டு இப்போதைய அரசாங்கக் கட்சியினர் மிகப் பரிதாபங்காட்டிப் பேசியதுண்டு. இப்போது அவர்கள் இத்தீர்மான விஷயமாக தமது உண்மையான உதவியை வெளிப்படையாகச் செய்து தமது அனுதாபத்தை உறுதிப்படுத்துவாரென்று நம்புகின்றேன்.”

திரு. C. வன்னியசிங்கம் (கோப்பாய்)

.....
.....

“ இச் சந்தர்ப்பத்திலே இந்தப் பிரேரணை மூலம் தீண்டாத மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சமூக சமயக்குறைபாடுகளை நீக்குவதற்குச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப்

பற்றி யோசனைகள் வேண்டுமானால் இந்தியா சட்டங்களில் சில விஷயங்களை நாங்கள் கவனித்து, சட்டமியற்றலாம். இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 17வது பிரிவின்படி தீண்டாமை எந்த வகையிலேனும் எந்த முறையிலேனும் அனுசரிக்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. அதுமட்டு மல்லாமல், 25ஆவது பிரிவின்படி எந்த மாகாண அரசும் அதன் எல்லையிலேயுள்ள இந்து ஆலயங்களை அவை பொது ஆலயங்களாக விருந்தால் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்துவிடுவதற்கு உத்தரவு அளித்திருக்கிறது. 29ஆவது பிரிவின் 2வது உப பிரிவின்படி, பாஷை, சாதி அல்லது சமய வித்தியாசங்களுக்காகப் பள்ளிக்கூடங்களிலே பொதுப் பள்ளிக்கூடங்களிலே பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதற்கு மறுக்க முடியாது என்று அரசியற் சட்டம் கூறுகின்றது. அதுமட்டோடு இந்திய அரசாங்கம் நின்று விடவில்லை. இந்திய அரசாங்கம் 1953-ம் ஆண்டிலே தங்கள் பிரதிநிதிகள் சபையிலே 'Untouchability Offences Act of 1953' என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு சட்டத்தை இயற்றி இருக்கின்றது.

.....

.....

இந்தச் சட்டங்கள் மூலம் மட்டும் நாங்கள் எதையும் சாதித்துவிடப்போகின்றோம் என்று சொல்லிவிடுவதற்கில்லை. எங்கள் சமூகத்தின் மனம் மாறவேண்டும். இந்த மனமாற்றத்தின் அறிஞரிதான் இந்த ஆலயத்திறப்பு. இன்னுமொன்று கூறி எனது பேச்சை முடிக்க விரும்புகின்றேன்.

.....

.....

ஆகவே இந்தப் பிரேரணையை நான் மிகவும் மனப்பூர்வமாக ஆமோதிக்கின்றேன்.”

டக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா

.....

.....

.....

தமிழ் இனத்திலும் இந்து மதத்திலுந்தான் தாழ்ந்த சாதியினர் உண்டென்று தமிழ்மக்களை வருத்துவது சரியல்ல. ஏனெனில் ஒவ்வொரு நாளும் எங்கள் படலங்களில் முழுக்குடும்பங்கள் வந்து பிச்சை கேட்கும் சாதியினர் எங்களிடத்து இருக்கின்றனர். கிராமங்களில் தாழ்ந்த சாதிப் பெண் தனது மார்பை மூடி ஓர் சட்டை போட்டாலும் சரி அல்லது ஓர் ஆண் சட்டை அணிந்தாலும் சரி அவர்களை அடித்துத் தண்டிக்கிறார்கள். இப்படி எத்தனையோ சாதிக் கொடுமைகள் எங்களிடத்தி லிருக்கும் பொழுது ஏன் நாம் வட இலங்கையை மாத்திரம் இதற்குறைகூற வேண்டும்.

மலைநாட்டில் எல்லாப் பாகங்களிலும் பரந்திருக்கும் பத்கம சாதியினரைக் கேட்டாற் சொல்லுவார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளின் பிறப்புப்பதிவு செய்யும்பொழுது தாங்கள் காலமாற்றத்திற்கேற்ப உயர்சாதியினர் எனக் கருதக்கூடிய பெயர்களைப் பிள்ளைகளுக்குப் பதிவுப் பெயராகக் கொடுத்தால் சாதியைக் காட்டக்கூடிய பெயரே கிராமங்களிலுள்ள கொய்கம கிராம சேவகர்களாற் பதிவு செய்யப்பட்டுப் பிறப்புப் பதிவுக் கந்தோருக்கும் அனுப்பப்படும். பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகக்கூடிய வயதுவந்ததும் பிறப்புக் கொப்பியை எடுக்கும்பொழுதுதான் பெற்றார் இதை

அறிவார்கள். இது எல்லாம் நாங்களும் அறிவோம். இந்தப் பிரேரணையை வரவேற்கின்றோம். எங்களுக்குள் ஆருடைய சமூக ஒழுங்குகள் நல்லதென்ற விவாதத்தை விட்டு எல்லோரும் இதற்கு ஆதரவாயிருக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

நிர்வாக அங்கத்தவர் :

- பிரம்மஜீ அ. ஆனந்தநடேசக் குருக்கள்
 ,, வை. சபாரத்தினக் குருக்கள்
 ,, சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்
 ,, து. சுந்தரமூர்த்தி ஐயர்
 திரு. பொ. அம்பலவாண தேசிகர்
 ,, க. நாகலிங்கம்
 ,, வே. சிவசிதம்பரம்
 ,, பொ. தம்பிப்பிள்ளை
 ,, அ. இளையப்பா
 ,, நா. சிவகுரு
 ,, ஆ. தம்பிப்பிள்ளை
 ,, சி. நாகலிங்கம்
 ,, வே. சங்கரப்பிள்ளை
 ,, வ. மாப்பாணர்
 ,, சோ. உருத்திராபதி
 ,, ஆ. மாணிக்கம்
 ,, செ. மயில்வாகனம்
 ,, வ. க. செல்லப்பா
 ,, செ. பொன்னம்பலம்
 ,, க. வே. கனகரத்தினம், சமா. நீத.
 ,, அ. கனகசபை
 ,, ஆ. தியாகராசா
 ,, அ. ஆண்டியையா
 ,, வே. க. வல்லிபுரம்
 ,, மு. காசிநாதர்
 ,, செ. சோமசேகரம்
 ,, க. சின்னத்தம்பி
 ,, வ. சுப்பிரமணியம்
 ,, ம. குழந்தைவேல்
 ,, சி. கணபதிப்பிள்ளை
 ,, சு. குமரையா
 ,, பெ. சிதம்பரப்பிள்ளை
 ,, மு. தில்லைநடராசா

சுன்னாகம், திருமகள் அழுத்தகத்தில், குரும்பசிட்டி, திரு. முத்தையா
சபாரத்தினம் அவர்களால் அச்சிடப்பட்டு அகில இலங்கைச் சைவ
அனுட்டான பாதுகாப்புச் சபைக்காக அதன் காரியதரிசி திரு. தி. ஆறுமுக
சுவாமி அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.